

CALLING ATTENTION TO STOPPAGE AND ORDERS OF
RECOVERY OF SPECIAL PAY PAID TO SECOND GRADE
HINDI AND SANSKRIT PANDITS POSTED AS TEACHERS
IN PANCHAYAT ELEMENTARY SCHOOLS IN
THANJAVUR DISTRICT

287

5th March 1969] [Thiru S. Madhavan]

no such thing as normal work and extra work for the payment of the special pay of Rs. 10 p.m. to the Hindi and other language Pandits and that such Pandits could not be eligible to receive the special pay of Rs. 10 p.m. previously granted to them. The above orders gave a clear indication that these Pandits were not entitled to the special pay of Rs. 10 p.m. with the introduction of the two-language formula, which had to be implemented immediately.

With reference to the above orders of Government, the District Educational Officer, Thanjavur, is reported to have stopped the payment of special pay of Rs. 10 p.m. with effect from February 1968 in the case of six Pandits and the excess amount paid to four of them is being recovered in easy instalments. The instructions clarifying the orders to the Director of School Education were issued in Government Memo, dated 28th November 1968 and the District Educational Officer, Thanjavur, has apparently given effect to the orders with retrospective effect from the date the two-language formula was implemented. Suitable action is being taken to request the Director of School Education to issue necessary instructions to the District Officers that the orders discontinuing the special pay should be implemented only with effect from the date these orders were issued and not with retrospective effect.

III. General discussion on the Budget for 1969-70—cont.

MR. CHAIRMAN : We shall now resume the discussion on the Budget.

* DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Mr. Chairman, Sir, at the outset, I should like to offer my warmest felicitations to the new Ministry on the beginning of their new office for the next three years. Sir, I think in the present set-up of things in the country and the Finance Commission functioning and the budget being discussed now, it should be the endeavour of every Member of the Legislature, nay the public, to give its support, whole-hearted support, to any Government in office for the purpose of improving the economic condition of our State. That is the one purpose for which we are all gathered here irrespective of parties and in this venture the Ministry, I am sure, as in the past, now enjoys the full support of the public with regard to the demand for more support from the Centre.

The Finance Minister is not here. Usually he will be here. I hope, Sir, you will send for him

(At this stage, the Hon. the Finance Minister entered and occupied his seat in the House).

He has come. Long live the Finance Minister, Sir. I offer my congratulations to the Ministry on their efforts to govern this part of the country well, and particularly, to raise the economic level of this country. I certainly give the Finance Minister my very best wishes for the future. He has given a real picture of the state of things. In this House as well as in the lower House I am accustomed to say that I congratulate the Hon. Minister on the excellent way in which he has

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1969]

propounded the Budget proposals. Now, instead of saying that, I should certainly say that he has given a real picture. Real means—one can understand the Tamil phrase better than the word ‘real’—

“உண்மையான நிலைமையைச் சொல்லிவிட்டார். அதற்காகச் சந்தோஷம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன்”.

He has really stated that exact state of the economy. In American language it is usually stated that the state of economy of the country is mentioned in the speech of the President of America. In recent years it has become a practice in Delhi for the Finance Minister of Delhi to make in the House a long bookish statement of economic survey of the country which will enable every member to even forecast the budget to some extent. In that way, the Hon. the Finance Minister has told us the real state of affairs, particularly in regard to drought and other conditions. That is why I should really congratulate him on the steps he has taken fearlessly. He has expressed the weak points also. He is a brave man in having placed before us the real situation in the country so that this House may deal with matters relating to support to Delhi to the Fourth Plan and also the immediate Plan.

When I am talking of the Plan, I am reminded of our great leader, Dr. Annadurai, who made a great effort in spite of his ill-health to put up a strong case before the Finance Commission, as mentioned rightly by the Hon. the Finance Minister in his speech. If Dr. Annadurai had been alive, he would have done better. I hope sincerely with the support of this House and the Lower House and the public, the present Finance Minister and the Chief Minister will be able to put up our case strongly to Delhi.

The large contingent of D.M.K. Members in Parliament, I am sorry to say, is not being used properly in the interests of South India. I have repeated several times on the floor of this house that the 25 Members of the D.M.K. Party in Delhi are not doing their best. Probably they have done their best, we do not know. Newspapers have not given sufficient space for it. If that be so, I apologise in advance for having made these remarks. We are only guided by what appears in the papers. The D.M.K. Members are not giving proper help to this Ministry for the last two years. I do not know why. If they are doing their best, and that is not reported, that is a different matter.

1-40
p.m.

THIRU S. RAGHAVANANDAM : Mr. Chairman, Sir, is it proper for the hon. Member to criticise in the House the action of Members in Parliament? Their action is being questioned here in this House.

MR. CHAIRMAN: It is not questioning their action. The hon. Member is trying to induce them to be more alert.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : Sir, I am only exhorting them the Members of Parliament who represent South India in such large numbers and who have been elected with such a huge majority to do their best for the country. I am requesting the Hon. Ministers to do this and that for the country and in the same way I am requesting them.

THIRU S. RAGHAVANANDAM : I wish to bring to your notice a second time and I wish to put it to the House that it is an insinuation. I personally feel as a partyman that it is an insinuation on the Members them, the Members of Parliament who represent South India in such

4th March 1969]

MR. CHAIRMAN : If it is taken as an insinuation

THIRU S. RAGHAVANANDAM : I do take it as an insinuation.

MR. CHAIRMAN: It is not taken as such by others.

THIRU S. RAGHAVANANDAM : But I feel so, Sir.

MR. CHAIRMAN: Quite unfortunate.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : I wish to assure you, Sir, and join you in saying that there is no insinuation involved in this at all. As I said, Sir, it may be, the hon. Members in Parliament representing South India in New Delhi are doing their best. As I said a little earlier before, the hon. Member interrupted me quite unnecessarily.

THIRU S. RAGHAVANANDAM: This is not mere insinuation but insinuation after insinuation.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : I am entitled to say in my own way whether something is necessary or not. Apart from that, Sir

* THE HON THIRU SI. PA. ADITANAR : On a point of order, Sir . What the hon. Member Thiru Raghavanandam said was only that some insinuations were being made against the D.M.K. Members of Parliament. But it is much more than that. It is not only a reflection on the D.M.K. Members in Parliament but it is also a reflection on the Parliament itself which is not allowed according to our rule 67 which says : ' A member while speaking must not use offensive expressions about the conduct or proceedings of the Parliament or any State Legislature or of the other House '. What the Rajah Sahib said, he probably thinks, is only a reflection on a certain section of the House. But a reflection on a section of the House is in fact a reflection on the whole House. As such it is quite out of order and I hope you will expunge that portion.

MR. CHAIRMAN : I do not think it is out of order.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: There is a specific ruling that we cannot refer to the conduct of Members in the other House. If the Member refuses to follow that, we want a specific ruling on that.

MR. CHAIRMAN : I think it is so if it is derogatory and insinuatary.

* THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : I submit this again on a point of order, Sir. It was said that the D.M.K. Members in Parliament had not done their duty; is it not derogatory? Can anything be worse than that? Does it not mean dereliction of duty, failure of duty on the part of members of the D.M.K. in Parliament? As such it is objectionable, and not only objectionable but offensive and highly derogatory. I hope this will be the last time the hon. Member refers to them in such terms, if the Hon. Chairman is not coming to the help of the Members of Parliament who are being talked about in this manner. I hope the hon. Member at least would avoid such reference, derogatory references to the Member of Parliament in this House.

MR. CHAIRMAN : I think I require some time to examine it.

[5th March 1969]

* **DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR** : Mr. Chairman, Sir, before I made mention about it, I carefully prefaced it by saying that Members of Parliament might have spoken for our State but it might not have been reported in the Press. We do not know. If they have spoken for our State and they have not been reported in the Press, I apologise to you. As I said long before, before anybody tried to correct me, if I am wrong I shall be corrected by you. I have only said if they have not spoken on behalf of the State, it is for them to help the Government, plead with the Government just as Members here plead with our Government and make requests to our Ministers to take steps for the economic development of our country. We are entitled to request our representatives in New Delhi who have gone there with our vote to do their best for the country. It is all I am asking. We are not criticising them. We are exhorting them to do their best. I wish to assure you, Sir, once again that what all we wish to do is to exhort them—there are representatives of our country in all parts of the world; in the UNESCO, in the UNO and in various parts of the world—we exhort them to do their best. We exhort our Ministers when they lead delegations to Delhi to do their best. I have just now exhorted the Hon. the Finance Minister to do his best before the Finance Commission to do his duty by the House and the public. It means, not doing their duty. To do duty is different from saying that one has not done his duty. There is great difference between not doing the duty and doing the duty. 'Not doing duty' is very much different from 'doing the duty'.

* **THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR** : Mr. Chairman, Sir, I would very much like the hon. Member to drop the subject here and go on to another topic. Because he makes a difference between doing duty and not doing duty, suppose I ask him to be kind to his wife? What does that mean? 'Do your duty', he says. Will it not imply that are not doing their duty? Now as I said, if I ask him to be kind to his wife, what will it mean? Please avoid the topic, I would ask the hon. Member. I would request the Hon. Chairman to request the hon. Member to avoid the topic here and proceed to another subject.

MR. CHAIRMAN : I do not want any lessons here.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : I obey the Chair and not any hon. Member of the House. I do hope and trust, Sir, that the Hon. the Finance Minister and the Hon. the Chief Minister would spare no efforts to get more allocation from the Finance Commission. I note that out of an expectation of about Rs. 600 crores they have been promised about Rs. 200 crores and they are exploring ways and means of persuading the Central Government to give them more. It has been rightly pointed out in some newspapers that if a State had done well that fact should not stand in the way of that State getting a better deal from the Centre. Because we have done well, we have husbanded our resources properly in the past it should not make the Finance Commission give less to us. There is a very good case for us and I do sincerely hope and trust that the efforts of our Government will be a success. I shall not refer to anything more about the Finance Commission as I have many more important points to mention and time is running out.

Sir, before I go to the most important things, I shall finish with congratulations. Let me congratulate the Hon. the Education Minister and the Hon. the Chief Minister for having announced free education up to the PUC level.

5th March 1969]

MR. CHAIRMAN : Congratulations backfire.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR : As a said, Sir, let me first finish with items of congratulations. I referred earlier to the Finance Commission and our Government are putting forth their efforts to get more. It is a matter for congratulation. Free education up to the level of PUC is another good thing and they should be congratulated on that.

Now, Sir, there are numerous schemes of very great importance which could be taken up particularly when today we are faced with drought conditions. Sir, the other day there was a call attention motion by the hon. Member Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar and I saw the Hon. Revenue Minister's statement on that. Reference has been made to this in the Budget speech also. They give the impression as though only Chingleput and North Arcot Districts have been affected by drought. I mentioned some days back and I mention it again that but for the accidental late rains at the end of August and beginning of September and but for Mettur Dam and Kattalai Dams being filled by those accidental rains, the irrigated area in Thanjavur and Tiruchirappalli could not have been saved. Except these two areas the whole of the State is in drought except probably a few spots here and there, thanks to the pumpsets and lift irrigation. It is the same thing everywhere. I only wish to mention that they should carry out the relief works on a war footing. These conditions should be treated as famine conditions. There is famine all over the place. I say the House should give support to the Hon. Minister for Food and the Ministry with regard to their demand for rice. Delhi will give wheat. But they can get rice from many places in the world where rice is grown. From what I understand from newspaper reports, Shri Jagjivan Ram is sympathetic towards this Government. If that can be relied upon, I am sure you will get rice. And you must get rice as quickly as possible. I do sincerely hope that the Government will initiate immediate famine works all over the State, such as minor irrigation works and works of Kudi Maramaththu. There is no Kudi Maramaththu at all now and all the irrigation tanks and channels are silted up and therefore it will be a great thing if that work is taken up immediately, and it is the only way by which famine works can be done. I hope the Hon. the Revenue Minister, the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Food Minister will be able to deal with the matter as a matter of famine relief.

Then, Sir, I mentioned the other day that an announcement should be made before 28th February or at least in the Budget if possible that there would be total remission of kist for all these areas. The question of remission of kist is a sentimental one. If you say there will be no kist collection, immediately it will enthuse the agriculturists. They will even dig wells and do something or other, raise a summer crop and save the country. It is a very important matter. Even now, it is not too late for the Cabinet to consider this question and announce kist remission. I hope, Sir, the Hon. Minister for Finance will announce kist remission. It should not be paltry. In reply to a Call Attention Notice by Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar the Hon. Minister for Finance has stated that a Member of the Board of Revenue has been deputed to see the worst affected areas in the districts for a personal assessment of the situation. The report is not available. If the Report is ready and available, I apologise to you for

4-50
p.m.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1969]

mentioning this. The hon. Member, Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar, is nodding his head. What is the difficulty in placing that Report on the Table of the House, Sir? It is a public document. It should be made available to the Members of both the Houses. It will be very helpful for the Members before they speak on the subject. I sincerely hope that the Government will take steps to execute the work expeditiously and I hope this matter is engaging the attention of the Government. If remission of kist is given, it will have psychological and sentimental effect on the agriculturists. If you carefully analyse it, you will find the result.

While I speak on the subject of 'Agriculture', I would only make a passing reference to law and order situation. Reference has been made to the unfortunate incident in Thanjavur district. The Hon. Chief Minister comes from there and he knows everything about that incident. I shall not repeat it. Unless law and order is maintained, there will not be proper harvest. I have been stressing this point not only now; even when Anna was here I have been insisting on this. If there are wrong things, make them right things. You have been elected to power and you must rule. You are entitled to rule. The question of decision is not an indecision. Sir, I have no doubt that our Hon. Chief Minister assisted by able Ministers will maintain law and order. I hope that law and order will be maintained in this part of the country.

I would like to mention that this Budget proposal is peculiarly important particularly because the Hon. the Finance Minister has not made any mention of the big schemes. He has given a big picture of the difficult situation. Industrial development has been neglected. Industrial tempo has gone down. Industrial tempo is not there. He has not mentioned about the big schemes that are still pending before the Government. What are the Government going to do about them? What is the real difficulty in taking up the Schemes? The Hon. Finance Minister will see in his Budget the absence of reference to big schemes. No mention has been made about the big schemes like Sethu Samudram Canal, Tuticorin Harbour Project, broad-gauge line from Madurai to Tuticorin and no mention has been made about big irrigation projects. I have mentioned in this House on previous occasions about the Jedarpalayam water. The water is going to waste into Arabian Sea. I would like to repeat what I have said previously. There are about 7 or 8 big hillocks near about Rajapalayam. If seven or eight dams were put across these hills, the water going waste into the Arabian Sea could brought back to this side through the tunnels. It is a very important matter, Sir. There will be no engineering difficulty. It will connect all irrigation streams in that area. As I said, no less a person than Thiru Kamaraj assured me that it will be taken up. Late Thiru Kumaraswami Raja and Thiru Subramaniam assured me that they were investigating it. And to some extent investigation has also been made. I accuse the Congress Party of not implementing this Scheme. Now I request the Government to make a beginning by allotting Rs. 5 crores. This scheme will cost only a sum of Rs. 125 crores or so. It may not be difficult for this Government to get the amount from the American Relief Fund for a proposal like this. I have been mentioning this times without number. I mentioned this even last year. The reply given was that it would be looked into. In this connection, I want to make a

5th March 1969] [Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

suggestion. Year after year, the hon. Members in this House and the other House are making a number of suggestions. I do not think it is humanly possible for the Minister to reply to all the points except to say that the members' suggestions are very good. The suggestions made by the Members, whether they are good or bad, should be considered at the Secretariat level and a reply should be sent to each member on the suggestion made stating that the matter is being considered or will be taken into consideration or will be looked into. I hope the Hon. Finance Minister will give an assurance while replying to the debate in this regard. Otherwise, it will be a waste of time of Hon. Members. Again, I want to reiterate this point for consideration of the Government.

With regard to Electricity, I am very happy to note that a target of 50,000 pumpsets has been set and towards this programme provision has been made to the extent of Rs. 12.50 crores. The outlay has been stepped up to Rs. 40 crores. The present Chairman of the Electricity Board deserves our congratulations. But for the electricity system, even the present drought conditions could not be met. Only with the help of the pumpsets, drought condition could be met. I am sorry to note the Government of India have levied tax on fertiliser, pumpsets, etc. I hope the Hon. Finance Minister will express the strong feelings of this House on the levy of tax on fertilisers and pumpsets. There is no demand for fertilisers. Without rain, the fertilisers cannot be used. The farmers are not using the fertilisers. Without rain if fertilisers are used, it will be like mud, and they will not have any effect on agricultural production.

With regard to Alangulam Cement Factory, I would like to say a few words. Sir, the Hon. Industries Minister said the other day that they were going to invest 5 to 6 crores on this factory. In this connection, I would like to invite the attention of the Hon. the Chief Minister and the Minister for Industries to the fact that there is surplus production of cement in South India, Andhra and Mysore. I would like to congratulate the Government on the exploitation of mineral resources. It was started because it was thought the mineral resources should be exploited to make cement. The A.C.C. and Dalmia are interested in decontrol of cement and the removal of the freight pool. If these two things are done immediately, the danger will be that the amount invested on this project will go to waste. I, therefore, request the Government to proceed slowly in this matter.

Then I want to mention about the Textile Industry. The Hon. Minister is aware of the Textile Industry, because he comes from an area where the industries are most affected. Personally, I have no grievance about this industry. I have no difficulty with my mill at Madurai. It is functioning well. I am glad to note that mention has been made in the Budget about the establishment of State Textile Corporation for taking over the mills from the private sector. Taking over of mills from the private sector is not going to help the mills at all. The question of taking over will take some time. It is not going to help. Now the Barathiar Mills at Pondicherry have been closed. I would request the Hon. Minister to see what is happening. Many families who have started factories in Coimbatore have lost all their property. They have mortgaged all property. You have no control over labour. The Congress had no control over labour. The D.M.K. party has no control over labour. It is impossible to have

5-00
p.m.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1969]

any control over wages also. I have already stated that the raffle money of about five or ten lakhs of rupees could be diverted to these mills. A loan of Rs. 5 or Rs. 10 or Rs. 20 lakhs, according to the size of the mill and according to the necessity of the mill, could be given to each mill. The Government should not give any mortgage loan. It would then be a second mortgage or a third mortgage, and the Government will impleaded as a party, and they would not get any repayment. The loans should be clean promissory note loans on the signatures of responsible persons in the mill—ten or fifteen in number. They will certainly be able to repay the loan in the course of fifteen years. Let the Government say that they will collect the interest alone for two or three years and not the capital. After that, in about seven years they may collect the capital in annual equated instalments. In seven or ten years the mills will certainly be able to repay the loan. By this method you will succeed in reviving the mills. Let not the Government think that the Textile Corporation of India or the State Textile Corporation will help. It will not help at all. By the time you take them over, much time will be lost. The easiest thing to do is to give Rs. 2 to Rs. 3 crores as loans to these mills. This sum is nothing to the Government but this is a very big sum to the mills. The mills will then start working.

Sir, we have to thank the Government of India also for small mercies. After so much delay, they are now trying to reduce the excise duty on yarn. The type of yarn that has got relief is the yarn that goes to other parts of India for the purpose of the hosiery industry. Even there it was a tactical arrangement. I should put it in such language. I should like to mention that it is not a wholesale concession.

It is for the Government of Tamil Nadu to announce relief from electricity and sales tax, which they have promised to look into from the days of Anna. I do sincerely hope that the Government will make that announcement. This announcement will help only the marginal mills, which have not closed. It will not help the mills which are closed. The closed mills only should be given the help they require. It may be that there are five or ten mills which are on the margin, and which also require financial help. The banks are not giving them money. They will not give money, because the sums that have already been given have not been repaid by the mills. If a sum of Rs. 3 to Rs. 4 crores is doled out as loan, that will immediately revive the textile industry. I do sincerely hope that the Chief Minister, the Minister for Industries and the Minister for Finance will look into the matter very seriously and help the textile industry.

With regard to the other industries, I shall not say anything except to point out that what we have done so far does not warrant the statement that we have already turned the corner for the economic revival of the country. All this is mere talk. Unfortunately this year we are in difficulties in regard to agriculture. Let us only pray that it should be possible for this country to have a better situation in the industrial field. But on the whole, we appreciate the great desire revival of the country. All this is mere talk. Unfortunately this I should like to mention to the Minister for Industries one source of financial help, which will be helpful for the industrial development of the State. Some people have been shouting from house tops about this financial source, and they have been successful to some extent.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

I want the Hon. the Chief Minister to help in the matter. The L.I.C. of India should be divided into four companies. The L. I.C. is getting crores of rupees every week. Even the committee which is supposed to invest the sums has no time to look into the list of investments to be made. The list of investments to be made in the next week has to be read out in the first week, and the committee has no time at all for this. That is the situation. Then they speak about blue chips. A company that has given divided for five years will be able to give security. Very many of such companies will come in for help. The L.I.C. should be divided into four units, the first for the South, the second for the West, the third for the North and the fourth for the East. This is being conceded to some extent in replies given in Parliament also. They are actively considering the matter. I do hope that if this Government press at this time, it should be possible for them to get funds from the L.I.C. I should like the Hon. Minister and the Parliament to take up this matter. I am sure they are taking it up. This is a matter in which the Ministry and the Members of Parliament should raise their voice of protest and say that the L.I.C. should be divided into four units. All the financing institutions are located in Bombay, like the Industrial Development Bank and the Unit Trust of India. We cannot ask them to break into four. The L.I.C. is getting money from all parts of India. We are entitled to the four units to be set up. This is the only way of helping our industries. I do hope that the Government will seriously consider my suggestion.

With reference to the Animal Husbandry Department, it is stated in the budget speech that the Department had suffered neglect during the Third Plan and Annual Plan periods. The word 'neglect' is used with reference to this department. I should like to congratulate the Hon. Thiru A. Govindasamy on having taken up this matter for improvement. For the past two years, there is deterioration in the Animal Husbandry department. Let me wish him all good luck in pruning this department. Very many cattle farms are not cattle farms at all. They are all dwindling. In the coming year, the Hon. Minister hopes to improve the situation. All the cattle farms throughout the State require improvement. There should be a veterinary Member on the State Cattle Board. I only wish the Hon. Minister the best of luck in trying to improve the Animal Husbandry department and the cattle farms.

One more word about the Madras Corporation. The City is no longer the City Beautiful, but the City Dreadful. Jaundice has been made the permanent property of Madras. We should not lose it! That is what they think. I do hope that the drainage would not be let into the Cooum. It was not to six years ago. I have been saying this even before the D.M.K. party came to office. I am not saying this because the D.M.K. party has come to power now. The Government of the State is intended to deal with all situations as they arise. You cannot say 'The Congress did not do it'. I did blame the Congress for not having done this. If the present Government would do this when the Congress Government has not done it, all the credit will go to this Government. You will have the credit of having done what the Congress has not done. If I should be in your place, I would certainly do it. You should jump at this opportunity to rectify a mistake which was continued for many years. Now not only jaundice but typhoid also is prevalent in the City of Madras.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1969]

With regard to drinking water, there is drought now, and I shall not mention about it. I mentioned drainage in English. The Madras City is now smelling சாக்கடை, and I do hope that the Health Minister, in combination with the Minister for Local Administration, will take up this matter immediately. The former Minister in charge of Local Administration Mr. Majid said, 'I am not concerned with the Corporation of Madras'. I then said that he should resign. Some of the Ministers even quoted this interesting incident a few years ago in this House. I do hope that the Government will take steps to improve the Madras Corporation.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Sir, I come to the last and the most important point. But for the interruptions, I would have finished earlier.

With regard to the language problem, I only refer to the beautiful resolution passed in the Lower House. What is the result? We have English and Tamil only. Now both are in danger. That is the trouble. Now English is in danger. Tamil is also in danger. We started a fight against Hindi in 1937 when Thiru Rajagopalachari was the Chief Minister. I was then, fortunately or unfortunately, the Leader of the Opposition and I opposed the introduction of Hindi. A distinguished friend of the House, Thiru Natarajan, Thiru Annadurai and Thiru Ramaswami Naicker were there. All of us did our best in those days and everybody is aware of what happened. Now, it is our great fortune that the great person who introduced Hindi is now on our side—Thiru Rajagopalachari himself. What more do you want? Not only that. Now, we are in a very good wicket. An additional point in our favour is the attitude of the Bengal Government. The Bengal Government is completely against Hindi. This is just the time to strike since the iron is hot. We should not miss or lose even a few months. The situation is now ripe to fight against Hindi. To-day there are only two orders remaining. One order is that the High Court shall deal in Hindi, the other order is that the Supreme Court shall carry on in Hindi. If these two orders are passed, we are finished. Then, how are we to get employment for our young men in our country? That is why we have been saying there should be English and the regional language. English and Hindi—we have no objection. We have no objection to English and Hindi being the official languages of India. That should be the proposition. Let Tamil be used locally. Let us save ourselves with regard to High Court. Otherwise, what will happen to our lawyers, scientists, our technicians, our engineers and our doctors? It will take hundreds of years for Hindi to replace English. In the meantime, I implore the Government to take strong steps and I even accuse the Tamil Nadu Government of not having put up a brave fight. For the last one and a half years there was no fight at all. I have not seen any fight at all made by the Tamil Nadu Government against Hindi. In this House we do not throw chairs. We only fight with words. We are very responsible people. We are parliamentary wrestlers in talking. That is a great honour to you and to the House over which you preside, Sir. That is our pride and privilege. I hope the Tamil Nadu Government will put up a brave fight against Hindi immediately. Delay is pernicious. I am fighting for Tamil now. Tamil will be wiped out if Hindi comes in. People must understand that.

5th March 1969]

Let me wish the best of luck for the efforts of the Tamil Nadu Government to run the administration and let me once again offer my warmest felicitations to the Hon. the Chief Minister, the Finance Minister and other Ministers on taking this State a step forward.

* **THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR:** Mr. Chairman, Sir, let me, at the outset, congratulate the Finance Minister on having left us without any taxation even though there is a deficit of nearly Rs. 19.5 crores. At the same time, my submission is that the Finance Minister must give adequate funds to the drought-stricken areas in Tamil Nadu and push through all the schemes as expeditiously as possible. In view of the very bad conditions prevailing in the rural areas, I would request the Hon. Minister to issue urgent instructions to write off completely the land revenue cess (An hon. Member : Orissa has done it.)—yes—for postponement of collections and so on. Unless it is done effectively and immediately, the situation will become very precarious.

The proposal to abolish land revenue has been under the active consideration of the Government for the past five or six years and so far nothing has been done. My submission is that land revenue should be completely abolished and if the Government are very sincere to step up food production, they must give all sorts of incentives to the producers. Though irrigation works have been taken on hand, they are not pushed through as expeditiously as they should be. The scheme of giving subsidy for sinking of wells is not pushed through. It should be carried out as expeditiously as possible. When I had been to the interior villages in my district, I made enquiries of the revenue officers. They told me that so far no orders had been received and that even with regard to collection of land revenue, cess, etc., specific orders had not been received from the Collector. On the other hand, they go on busily preparing the demand notices, etc. This is a very sorry state of affairs. But unless immediate orders are issued, they will resort to coercion and that means that there will be a lot of discontentment in the villages.

Another submission of mine is this. As the Rajah Sahib said, in view of the imposition on fertilisers and pumpsets, the ryots will be hard-hit. My submission is that not only the Government of Tamil Nadu should put up a fight with the Centre to see to the abolition of these taxes but they must also come forward to increase the subsidy for paddy. The question of increase of subsidy has been under the active consideration of the Government for a very long time and the present Finance Minister who was in charge of Food was telling us even during the last Budget session that the Central Government Minister for Agriculture had not come forward to help him. It is for him to take up this question in all earnestness. Whether the Centre gives it or not, with a view to giving impetus to agriculturists, he must come forward with some more subsidies. Otherwise, there would not be any incentive at all.

Then, paddy cultivation under lift irrigation is not at all paying. Therefore, the ryots in famine-stricken areas, wherever they cultivate paddy under lift irrigation, must be given complete freedom and there should not be any procurement at all. Otherwise, there will be no incentive for them at all to produce.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [5th March 1969]

Another point which I wish to emphasize in this connection is about the supply of electricity to the ryots. Some conditions are imposed by the department. In a village if there is an applicant for supply to a pumpset, the Electricity Department insists upon the installation of at least three or four pumpsets. Otherwise, they say it would not be economic. All the present rules should be waived. Even if a poor ryot comes forward with a request to install one single pumpset, he should be given all facilities for that purpose.

Another thing is this. Supply of electricity is interrupted on account of some repair or other and the supply is given only after sunset. That means no ryot will be going to the field to irrigate it. The Government must concentrate their attention on this matter and issue strict instructions to the Electricity Department to see the supply of electrical energy only during the day. Otherwise, supply of electricity during the night will be of no use at all.

With regard to irrigation channels, though something is being done, it is not at all adequate and, further it is not done in the time in certain places. They should deepen and broaden these channels as early as possible by pulling up the officers of the Irrigation Department. Take, for instance, one case in my own district in the taluk of Madurantakam. About 100 villagers joined together and submitted a memorandum to the Government requesting them to take up the work connected with the irrigation channel feeding the Madurantakam tank. If one or two lakhs of rupees are spent on this. It will irrigate about 100 villages. The Chief Engineer for Irrigation investigated into the matter and submitted a big scheme to the Government. I do not know whether it has been put in cold storage. It should be possible for the Government to take up such schemes and see to the completion of the work as early as possible.

With regard to desilting of tanks, Government must get more machinery for desilting of tanks as early as possible.

With regard to loans, I find there is still a lot of complaint about the loan that is being advanced by the Land Mortgage Banks and it is not quickly done. These loans may be allowed to be distributed or disbursed through the panchayat unions. It will go a long way towards satisfying the ryots. Sir, with regard to the development of small-scale industries in villages some proper incentive should be given as otherwise you cannot expect industries to come up in the rural areas quickly. As the position is getting precarious I would request the Hon. Ministers of the Government to tour the areas, the entire famine-stricken areas, if not now, at least immediately after the Budget session and see to the completion of all the works of relief. That would go a long way to ease the situation. (Interruption.) I said all the Ministers should tour the districts as quickly as possible at least after the Budget session is over. That is my point.

Sir, with regard to the Animal Husbandry Department, it should be toned up. We find lot of changes have taken place during the last two or three years but nothing has been done to improve the department. Sir, I know the Government of India came forward to import some pedigree and exotic breeds of cattle from Australia, New Zealand and other countries and actually they imported them. Unfortunately they happen to pass through Kattupakam where there is a cattle farm and I happened to visit it. I found that hundreds and hundreds of

5th March 1969] [Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar]

these pedigree animals, high milk-yielding animals, were sent to Andhra Pradesh, Mysore, Uttar Pradesh and other States. We were able to get only about three or four of them. I was told that some crores of rupees had been allotted by the Central Government for this scheme but our Animal Husbandary Department did not unfortunately avail themselves of the opportunity. If the administration in that department is toned up and effective steps are taken, I am sure the Government of India will come forward to give as much subsidy as possible. The toning up the Department is necessary.

With regard to the Madras Water Supply Scheme, I found something about it in the newspapers. I understand the Corporation proposes to do something in this connection. But that is not adequate. My submission is that for every three divisions there should be a huge overhead tank constructed from where water could be supplied to the residents. They must tap underground water resources in other places of Madras City to supply water to the people. The desilting of small wells will be of no use. The position now itself is precarious and if it is allowed to continue like this, we will have to vacate and leave the city earlier than feared. Sir, with regard to the drainage scheme also, something should be done. Lastly I would reiterate and emphasise the point that Hon. Ministers should make it a duty to tour the famine-affected areas and give the utmost aid as early as possible. That is all my submission, Sir.

* திரு. டி. சந்தோஷம் : தலைவர் அவர்களே, புதிய அமைச்சர் அவை பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு முதல் தடவையாக ஒரு பட்ஜெட் உரையை ஆற்றி இருக்கிறார்கள். முதலாவதாக இந்த அமைச்சர் அவைக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்ற ஒரு வார காலமாக இந்த மன்றத்தில் நிகழ்ச்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு சிறப்பான முறையிலே இலாக்காக்களைப் பிரித்து அந்த அந்த இலாக்காக்களை நிர்வகிப்பதற்குப் பொருத்தமான அமைச்சர்களைத் தேர்ந்து எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். நிச்சயமாக இந்த அமைச்சர் அவை சிறந்த பணியாற்றும். அவர்களுடைய சேவையின் காரணமாக தமிழகம் அதி விரைவில் பெருந்த அளவில் முன்னேற்றம் அடையும் என்று நம்புகிறேன். அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே இந்த புதிய அமைச்சர் அவைக்கு என் வாழ்த்துதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புதிய அமைச்சர் அவை பொறுப்பு ஏற்ற முதல்நாளிலேயே அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகையிலே ஒரு அறிக்கை விடுத்து இருந்தார்கள். அதாவது அண்ணாவின் அடிச்சுவட்டிலேயே நடப்போம் என்று கூறி இருந்தார்கள். அந்தச் சமயத்திலே அதைப் பார்த்தபோது ஏதோ வழக்கமாகச் சொல்கிறது தானே, அந்த முறையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைத்தேன். ஆனால் இந்த நிதி அறிக்கையைப் பார்த்த பிறகு, இதை சமர்ப்பித்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையைக் கேட்ட பிறகு இந்த வாக்குறுதி பெரும் அளவில் நிறைவேற்றி வைக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. வெறும் பேச்சளவில் நின்று விடாது. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது நிச்சயம் நடைபெற்றுத் தீரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்பட்டது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையையும்,

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[5th March 1969]

அதைச் சமர்ப்பித்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையையும் கேட்ட பிறகு திரு. அண்ணா அவர்கள் இருந்திருந்தால் கிட்டத்தட்ட இதே முறையில்தான் இருந்து இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். மிக உன்னதமான முறையிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தின் பொருளாதாரம், விவசாயம், மற்றும் தொழில்கள் எல்லாம் எல்லாத் துறைகளிலேயும் சிறந்த முன்னேற்றம் காணக்கூடிய பல அம்சங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பார்க்கிறேன். அதிலும் புதிய வரிகள் யாதும் இல்லாத அளவிற்கு இப்படிப் பல முன்னேற்றமான திட்டங்களுக்கு வாய்ப்புச் செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நல்ல காரியத்தைப் பாராட்டி விட்டு மட்டும் நான் நின்று விடுவதற்கில்லை. நல்ல காரியங்களைப் பாராட்டுவதற்கு கடமைப்பட்டு இருந்தாலும் தவறான அம்சங்களைக் கண்டிக்க வேண்டியதும் என்னுடைய முக்கியமான கடமையாக உள்ளது. இந்த மன்றத்திலே இதுவரை பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாரும் ஒரு அம்சத்தை வெகுவாகப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். ஆனால் அதே அம்சத்தை நான் தவறு என்று கருதி எதிர்க்கிறேன். அந்தத் தவறை நான் விவரமாகக் கூறி என் உரையை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். நேற்று உரை ஆற்றிய மாண்புமிகு திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு உண்மையைக் கூறினார்கள். காங்கிரஸ் தவறு செய்திருக்கிறது. அவர்கள் தவறு செய்தார்கள் என்பதற்காக நாங்களும் தவறு செய்வோம் என்று செய்யாதிர்கள். அவர்கள் போன வழியிலே நாங்களும் போவோம் என்று சொல்லாதிர்கள். அவர்கள் செய்த தவறில் இருந்து அதுபலம் பெற்று அவற்றை நீக்கி நீங்கள் தவறு செய்யாமல் நல்லவைகளைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் தவறே செய்யவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. நாங்கள் தவறு செய்தோம் என்பதை மறுக்கவில்லை. அதை ஒப்புக் கொண்டு தான் அத வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் அதை ஒட்டித் தவறு செய்ய வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் என்றார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்தது தவறு என்று தாய்மையான மனதோடு அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அது தான் பி.யு.வி.-க்கு இலவசப் படிப்பு. குறுகிய வழியிலே ஸ்டு சம்பாதிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மட்டமான, மோசமான திட்டம் இது. இந்தத் திட்டம் எதிர் காலத்திலே நல்ல மாணவர்களை உருவாக்கக் கூடிய ஒரு திட்டம் என்று என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. பத்து அண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு நாள் என்னுடைய அலுவலகத்திலே இருந்தபோது ஒரு நான்கைந்து நண்பர்கள் வந்தார்கள். அதிலே ஒருவரை எனக்கு சற்று அதிகமாகத் தெரியும். பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டு. நல்ல பணக்காரர். அவர் என்னிடத்திலே அழைத்து வந்தவர்கள் பேரில் கொலை, கொள்ளை வழக்குகள் போடப்பட்ட இருப்பதாகக் கூறினார். “இதிலே நாங்கள் தான் அசிகம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். எங்களிலே 8 பேருக்குத் தாயம், அவர்களிலே 2 பேருக்குத் தான் தாயம். ஆனால் அவர்களில் இரண்டொருவர் தவறுதலாக இறந்து விட்டார்கள். இந்த

5th March 1969]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

நிலையிலே எங்கள் மீது கொலை வழக்குப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள்” என்றார்கள். நான் சொன்னேன் நீங்கள் கௌண்டர் வழக்குக் கொடுங்கள் என்றேன். அவர்கள் சென்ற ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு அங்கே எனக்குத் தெரிந்த மற்றொரு வழக்கறிஞர் நண்பர் வந்தார். அவர் சிவில் வழக்கறிஞர். அவரிடம் மற்றொரு கட்சிக்காரர்கள் சென்றார்கள். அவரிடம் யோசனை கேட்ப தற்காகச் சென்ற நேரத்தில் அவர் அவர்களை தன் வீட்டிலே உட்கார வைத்து விட்டு என்னிடம் யோசனை கேட்க வந்தார். “நான் சிவில் வழக்குகளை மட்டும் நடத்துகிறேன். எனக்கு கிரிமினல் வழக்குகளைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரியாது. ஆனால் எனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற முறையிலே என்னைத் தேடி சிலர் வந்திருக்கிறார்கள். அதனால் உங்களுடைய யோசனையைக் கேட்டுப் போக வந்தேன்” என்று கூறி வழக்கின் விவரத்தைக் கூறினார். அதைக் கேட்டதும் என்னிடம் முன்பு வந்த கட்சிக் காரர்களிடம் என்ன யோசனை கூறினோனோ அதே யோசனையை அவரிடம் நான் கூறினேன். ஏற்கெனவே இந்த வழக்கு சம்பந்த மாக அவர்களே வந்து என்னுடைய யோசனையைக் கேட்டுக் கொண்டு சென்று விட்டார்கள். ஆனால் நான் பீஸ் வாங்காமல் ஆலோசனை கூறினேன். அதனால் அதை மதிக்காமல் இப்போது உங்களிடம் வந்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் நிறைய பணம் வாங்கிக் கொண்டு யோசனை கூறி அனுப்பி வையுங்கள் என்று அவருக்கு ஆலோசனை கூறினேன். நான் சொன்னதைக் கேட்டு அவர் பீஸ் வாங்கிக் கொண்டு தான் ஆலோசனை கூறினார்; அவர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நானும் இப்பொழுது எல்லாம் முதலில் பீஸ் வாங்கிக் கொண்டு அதற்கப்புறம் தான் ஆலோசனைகள் கூறு கிறேன். அந்த ஆலோசனைகளைப் பெறும் கட்சிக்காரர்களும் அவைகளை நன்கு மதித்து ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். கிராமத்திலே இருந்து வரும் கட்சிக்காரர்களும் பீஸ் கொடுத்து விட்டு ஆலோசனை கேட்டுவிட்டு உடனே ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்று விவசாயத்தை நன்கு கவனிக்கிறார்கள். இதே மாதிரி இலவசமாகப் படிப்பு என்று வந்துவிட்டால் மாணவர்களுக்கு கல்வியின் பெரும் மதிப்பு தெரியாமல் போய் விடுகிறது. பணம் கொடுத்துப் படித்தால் ஒழுங்காகப் படிப்பார்கள். அக்கறையுடன் அதில் கவனம் செலுத்துவார்கள். இப்பொழுது இலவசமாகி விட்டதால் எடுத்ததற்கெல்லாம் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள். சாம்பார் சரியில்லை என்று மாணவர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள். மதுரையிலே வகுப்பிற்குப் பிந்தி வந்ததற்காக அபராதம் போடக் கூடாது என்று ஒரு கல்லூரி மாணவர்கள் போராட்டம் செய்தார்கள். இப்படி இலவசமாகக் கல்வி இருக்கும் வரையில் இப்படித்தான் எடுத்ததற்கெல்லாம் ஸ்ட்ரைக் செய்வார்கள். இலவசமாகக் கிடைப்பதால் அதைச் சரிவர மதிக்க மாட்டார்கள். அது மாதிரி மல்ல. ஒரு கலை நிகழ்ச்சி, நாடகம், இசைக் கச்சேரி, இப்படி எது நடந்தாலும் காசு கொடுத்துச் சென்றால் தான் அதைச் சரிவர ரசிக்க முடியும். காசு கொடுக்காமல் சென்றால் அதிலே கவனம் செல்லாமல் வேறு காரியங்களிலே தான் கவனம் செல்லும். கலியாணங்களில் கச்சேரி நடந்தால் கச்சேரி மட்டும் நடக்கும்,

5-30
p.m.

5th March 1969]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

அதை ரசிக்கக் கூடியவர்கள் அங்கே இருக்க மாட்டார்கள். இப்படி ரசிக்கக் கூடியவர்கள் இல்லாத இடத்திலே கலை நிகழ்ச்சியை நடத்துகிறவர் எவ்வளவு தான் கலை ஞானம் உள்ளவராக இருந்தாலும் உற்சாகம் இல்லாத நிலையில் சிறப்பாகச் செய்து முடிக்க முடியாது. அந்த முறையிலே மாணவர்கள் பணம் கொடுத்துப் படிக்காத நிலையில் இலவசப் படிப்பின் காரணமாக அடிப்படையிலே அசிரத்தை உள்ளவர்களாக, அக்கறை இல்லாதவர்களாக இருக்கும்போது ஆசிரியர்களுக்கு எப்படி மாணவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க உற்சாகம் இருக்கும்? நாடோடித் தமிழில் சொல்லுவார்கள், “பாப்பாத்தி அம்மா, மாடு வந்தது...” என்று. அதாவது தங்களுக்குச் சம்மந்தம் இல்லையென்றால் நீங்களே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்ற முறையில் நடந்து விடுகின்றது. அது பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கும் போக்கே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இந்தப் போக்கில்தான் இன்றைய தினம் ஆசிரியர்கள் புரய்க்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது விரும்பத்தகாத நிலை. வருத்தக்கூடிய போக்கு. வெளிநாடுகளில் ஏதாவதொரு நாட்டிலாவது கல்லூரிப் படிப்பானது இலவசமாகக் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறதா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். வளம்பொருந்திய மேலை நாடுகளான அமெரிக்க நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி அல்லது இங்கிலாந்து நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, எங்கேயும் அப்படி கிடையாது. நான் ஜப்பான் நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது இதைப் பற்றிக் குறிப்பாகக் கேட்டேன், ஆனால் அவர்கள் சொன்னார்கள் பள்ளிப்படிப்பில் அதிலும் 9-ஆவது வரையில்தான் கட்டாயக் கல்வி இலவசமாகக் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது என்று. ஒரு வேளை ரஷ்ய நாட்டில் எல்லாமே அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது என்று சொல்லுகிறார்களே அங்கேயாவது இலவசமாக கல்லூரிப்படிப்பு இருக்கிறதா என்று எனது நண்பர் வழக்கறிஞர் ஒருவர் அங்கு சென்று வந்தபோது கேட்டேன். அங்கேயும் அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : கனம் உறுப்பினர் சொல்லிக் கொண்டு வந்த மேலை நாடுகளில் இலவசமாகக் கல்லூரிப் படிப்பு சொல்லிக்கொடுப்பது இல்லை என்பது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த நாடுகள் எல்லாம் நமது நாட்டைப் போன்று ஏழை நாடுகளாக இருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அப்படிப்பட்ட மேலை நாடுகளுக்கு நாம் ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடாதா?

திரு. டி. சந்தோஷம் : நம்மைக்காட்டிலும் ஏழை நாடுகளில்கூட கல்லூரிப்படிப்பானது இலவசமாகக் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை. கீழ் வகுப்புகளில் வேண்டுமானால் சில நாடுகளில் இலவசப் படிப்பு என்று இருக்கிறதேயன்றி கல்லூரிப் படிப்பு இலவசமாக கற்றுக் கொடுப்பது இல்லை. அப்படி மேலை நாடுகளைக்கூட ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டாம். நமது நாட்டிலுள்ள கல்வி நிபுணர்களைக் கலந்து யோசித்தீர்களா?

5th March 1969]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

இரண்டு திங்களுக்கு முன்பு மதுரையில் ஒரு கூட்டம் நடந்தது. அங்கே மாணவர்களுடைய வேலைநிறுத்தம் நடந்துகொண்டு இருந்த நேரம். எனவே அந்த நேரத்தில் நகராட்சித் தலைவர், நகர பிரமுகர்கள், கல்லூரி முதல்வர்கள் அனைவரும் பங்கேற்றுக் கொண்ட கூட்டம் ஒன்று நடந்தது. அதில் நாலும் கலந்து கொண்டேன். அங்கேயும் இதே கருத்தைத்தான் வலியுறுத்திச் சொன்னேன். கல்லூரி மட்டத்தில் இலவசக்கல்வி கொடுப்பதால் தான் இத்தகைய கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டேன். அப்போது ஒரு கல்லூரி முதல்வர் எனது கையைக் குலுக்கிப் பாராட்டி இந்தக் கருத்தை நீங்கள் அரசிடம் வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இந்தோனேஷியாவில் உள்ள சுகர்னோ அரசு கவிழ்ந்தது மாணவர்களால்தான் என்பது சரித்திரம். அது போன்று பிரெஞ்சு நாட்டில் ஜனாதிபதி டிகால் அவர்களுக்கு எதிராக மாபெரும் மாணவர் புரட்சியொன்று உருவாயிற்று. ஆனால் அங்கெல்லாம் கல்லூரி மட்டத்தில் இலவசக் கல்லூரி இல்லையென்றாலும் மாணவர்கள் போராட்டம் ஏற்பட்டது. எனவே இலவசக் கல்வியைச் சாடிப் பேசுவதில் என்ன பலன் ஏற்படும்? அரபு நாட்டுக் குடியரசில் கல்லூரி மட்டம் வரையில் இலவசக் கல்விதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை மேற்கோள்காட்டாமல் அங்கத்தினர் விட்டுவிட்டார்களே!

5-40
p m.

திரு. டி. சந்தோஷம் : அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. இலவசக் கல்வியே கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கலாம். அதிலும் ஆர்வத்தோடு படிக்கும் ஓழு மாணவர்களுக்குக் கொடுத்தால் போதும். ஆனால் கல்வியிலேயே ஆர்வம் இல்லாமல் ஏதோ பெற்றோர்கள் சொல்லுகிறார்களே என்பதற்காக தானும் படிக்காமல் நன்கு படிக்கும் மாணவர்களையும் படிக்க விடாமல் கொஞ்சமும் aptitude, ability இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் அர்த்தமே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட முறையில் இலவசக் கல்வி என்று கொடுப்பதில் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன் கல்வியின் தரம் பாதிக்கப்படுகிறது. கல்வி எவ்வளவு முக்கியமான ஒரு விஷயம் என்பதை மாண்புமிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அடிக்கடி வற்புறுத்திப் பேசியிருப்பதை நாம் இந்த மன்றத்தில் கேட்டு இருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டின் எதிர்காலமே கல்வியின் தரத்தையும் மாணவர்களுடைய ஒழுக்கத்தையும் பொருத்துத் தான் இருக்கின்றது. தமிழ் நாட்டில் மிக்க பற்றுகொண்டவர்கள் என்று தங்களை அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றவர்கள், குறிப்பாக மாணவர்கள் பால் நீங்காத பற்றுக்கொண்டவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கும்போது மாணவர்களுடைய எதிர்காலத்தை இன்றைக்கு அல்லவா நன்கு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்? அன்றைக்கு காங்கிரஸ்காரன் சொல்லிவிட்டான் என்பதற்காக—ஒட்டு சேகரிப்பதற்காக மாணவர்களுக்கு புகழுக்கு வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி என்று சொல்லிவிட்டதற்காக—அதே தவற்றினை நீங்களும் செய்ய வேண்டுமா? திருமதி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துச்

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[5th March 1969]

சொன்னார்கள், நாங்கள்தான் தவறு செய்தோம் என்றால் அந்தத் தவறை எடுத்துக்காட்டி ஆட்சி பீடத்தில் வந்த நீங்களும் அந்தத் தவற்றைச் செய்ய வேண்டுமா என்று. காங்கிரஸ்காரர்கள் தவறு செய்தார்கள் என்றால் அவர்களோடு அந்த விஷயத்தில் போட்டி போட வேண்டாம். முடியுமானால் இந்த முடிவை புனராலோசனை செய்து மாற்றுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் அப்படிச் செய்வார்களா என்பது சந்தேகம்தான். இதைப்போலவேதான் நில வரி நீக்கத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். நான் மூப்பே இதைப் பற்றி இதே மன்றத்தில் அதனால் ஏற்படக் கூடிய தீங்குகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றேன். இவைகள் எல்லாம் அரசியல் நடத்துவதற்காக வேண்டுமானால் பயன் படுமே தவிர நாட்டுக்கு உகந்ததாக இருக்க முடியாதென்றே கூறிக்கொள்ளுகிறேன். எனவே, இவைகளை யெல்லாம் பகுத்தறிவை உபயோகித்து சீர் தூக்கிப்பார்த்து நாட்டுக்கு எது நல்லது என்பதைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமே தவிர அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று பார்த்து அதையே நீங்களும் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பல தொகைகளையும் பார்க்கும்போது கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தின்முன் வைக்கப்படும் நிதி நிலை அறிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது, ஒன்றி லாவது விளையாட்டு மைதானத்திற்காக என்று நிதி ஒதுக்கி யிருப்பதாகப் பார்க்க முடியவில்லை. நான் இதைச் சொல்லும் போது இதை ஏதோ 'trivial' அல்லது 'light-hearted' ஆகச் சொல்லுவதாக எண்ணிவிடவேண்டாம். நமது நாட்டிலே உள்ள மாணவர்களுடைய ஒழுக்கியின்மை அமைதியின்மைக்குக் காரணம், சொல்லப்போனால் முக்கியமான காரணம், அவர்களைப் போதிய அளவிற்கு நல்ல உடற்பயிற்சியிலும் விளையாட்டுகளிலும் ஈடுபடுத்தாததுதான். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உடற்கட்டை வளர்க்கக்கூடிய விளையாட்டுகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்துகின்றோ மோ அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு மன அமைதியும் நல்ல பண்பு களும் வளர்கின்றன. நான் சிறுவனாக இருந்து படிக்கும்போது நான் படித்த பள்ளியில் விளையாட்டு மைதானம் இல்லை என்பதற்காக கல்வி ஆய்வாளர் வந்து பார்த்து ஒரு கடுமையான உத்திரவு பிறப்பித்தார் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் விளையாட்டு மைதானம் வாங்கியாக வேண்டும் என்று.

திரு. லி. வி. ராஜகோபால் : விளையாட்டு மைதானம் உங்கள் பள்ளியில் இல்லையென்றால் நீங்கள் விளையாடுவதற்கு என்ன செய்தீர்கள்?

திரு. டி. சந்தோஷம் : நாங்கள் அருகில் உள்ள வேறு ஒரு பள்ளியில் சென்று விளையாடினோம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : இப்போதுகூட மாயவரத்தில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளிக்குச் சொந்தமாக விளையாட்டு மைதானம் இல்லை என்பதற்காக கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது என்பதை ஒரு உதாரணத்திற்காக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

5th March 1969]

திரு. டி. சந்தோஷம் : மதுரையில் 30, 40 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 25 பள்ளிகளுக்கு ஒரு சதுர அடி மைதானம்கூட விளையாட்டிற்கு என்று இல்லாமல் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் முறையான விளையாட்டுகளில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்த முடியாத நிலையில் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? இரண்டு காரியங்களைச் செய்கின்றார்கள். ஒன்று ஜேம்ஸ் பாண்டு சினிமா வந்தால் பார்க்கின்றார்கள். அல்லது எங்கேயாவது அரசியல் கட்சிக்கூட்டம் என்று நடந்தால் போய் கேட்கின்றார்கள். படிப்பில் கவனம் செல்லுவது இல்லை. சில காலம் சென்றால் அவர்களே அரசியலிலும் மற்ற மற்ற காரியங்களிலும் ஈடுபடுகின்றார்கள். நம்முடைய நாட்டில் சமீபகாலத்தில் இதைப் பற்றிய கவனம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இப்போதும் ஒரு விதி இருக்கிறது, அது மாயவரத்தில் அமல் நடத்தப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். உயர்நிலைப்பள்ளி தான் முக்கியமான கட்டம்

“Character forming stage”

அவர்களுக்கு மாணியில் போடது போக்க விளையாடும் பழக்கத்தை உண்டுபண்ணி உடல் பயிற்சி செய்யும் பழக்கத்தை உண்டுபண்ணுவது மிகவும் முக்கியம். சமீபத்தில் மதுரை சொக்கிக்குளத்தில் நகர மக்கள் குடியிருக்கும் ஒரு பகுதியில் ஒரு விளையாட்டு மைதானம் இருந்தது. அங்கே மாணியில் விளையாட பீட்பால் கோர்ட்டு, பர்ட்மின்டன் கோர்ட்டு, வாலிபால் கோர்ட்டு எல்லாம் இருந்தது. நாலு வருஷத்திற்கு முன்பு போன மந்திரிசபை இருந்த நேரத்தில் அங்கே வந்து ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் கட்டவேண்டுமென்று திட்டம் கொண்டுவந்தார். அங்கே உள்ள மக்கள் சங்கமாக திரண்டு எதிர்த்தார்கள். விளையாட்டு மைதானம் தேவை, பர்ட் தேவை என்று சொல்லி எதிர்த்தார்கள். இப்போது முக்கியமான பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனை. விளையாடுவது தானே முக்கியம் என்று கூட ஒரு அமைச்சர் கூறினார். ஜனநாயகம் வந்தபிறகு அந்தத் தவறான கண்ணோட்டம் பரவி வருகிறது. மேலும் அந்த மைதானத்தை கட்டாயம் ஹரிஜன் ஹாஸ்டலுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக உத்தரவு போட்டார். சாட்சியாக சினிம கோர்ட்டுக்குப் போய் வறக்குப் போட்டு விளையாட்டு மைதானமாக இருக்கவேண்டுமென்று டிக்ரி வாங்கியிருக்கிறோம். இதைப் போதுவாக நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கண்ணோட்டத்தை காட்டுவதற்காக எடுத்துச் சொன்னேன். சுதந்திரம் வந்த பிறகு விளையாட்டின் பேரில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. அதனால் தான் போதுவாக இந்த மாணவர்களுடைய மனதே ஓரளவு நல்ல மறையில் வளர்ச்சி அடையாமல் கோணிப்போய் இருக்கிறது என்பது கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். விளையாட்டு மைதானம் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது ஒரு பெரிய அபத்தான நிலை இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொன்னேன். அநேகமாக நகர்ப் புறங்களில் இருக்கக்கூடிய காலி இடங்களில் பாரவும் அரசாங்க அலுவலகங்களின் கட்டிடங்களை எழுப்ப அரசம்பிக்கிறார்கள். அதை நிச்சயமாக தவிர்க்க வேண்டும். புதிய அமைச்சரவை நகருக்குள்ளே இருக்கிற காலி

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[5th March 1969]

இடங்களில் எந்தவிதமான அரசாங்க அலுவலகங்களின் கட்டிடங்களையும் கட்டக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காலி இடமாக இருக்கவேண்டும். புறம்போக்கு இடமாக இருந்தால் விளையாட்டு மைதானமாக, பூங்காவாக இருக்கவேண்டும். குழந்தைகள் பூங்காவாக இருக்கவேண்டும். அரசாங்க அலுவலகங்களை ஏற்கனவே உள்ள கட்டிடங்களில் “multi-storied buildings” ஆக கட்டவேண்டும். நஞ்சை நிலங்கள் நெல் உற்பத்திக்காக இருக்கவேண்டும். அதிகப் படியான இடங்களில் அரசாங்க அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதைத் தவிர்க்க முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி நெல் உற்பத்திக்கும் நிலம் அதிகமாக இருக்கும்படியாக செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதை ஒட்டி மற்றொரு கருத்தை சொல்லுகிறேன். இஸ்ரேல் நாட்டில் பாலைவனமாக உள்ள இடத்தை எல்லாம் அவர்கள் செழிப்புள்ள வயல்களாக மாற்றி மிகவும் செல்வமும் வளமும் மிக்க நாடாக ஆக்கிவிட்டார்கள் என்று வியக்கிறோம். அந்த இஸ்ரேல் நாட்டில் இருந்த பாலைவனத்தைப் போல் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கிழக்குப் பகுதியில் பாலைவனம் இருக்கிறது. அவைகளுக்கு தேரிக் காடு என்று பெயர். வெறும் மணல் தான் இருக்கும். பனைமாங்கள் இருக்குமே தவிர வேறு செடிகொடி எதுவும் இருக்காது. இப்படி சமீபத்தில் இஸ்ரேல் நாட்டிலுள்ள ஒரு சாதனையைக் கண்டு அங்கிருந்த மக்களில் சிலர் பணக்காரர்கள் அந்த முறையை கடைப்பிடித்து மேலே உள்ள மணலை இரண்டு அடி எடுத்துவிட்டு அதில் செங்கல், சுண்ணாம்பு, காரை, காங்கிரீட் போட்டு அதன் மேல் $1\frac{1}{2}$ அடிக்கு மணல் போட்டு, தண்ணீர் கிடைத்தால் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கிறது. இதற்கு அதிகப் பணச் செலவு ஆனாலும் தேறிக்காட்டை விவசாயத் திற்கு லாயக்கான வயல்களாக ஆக்க முடியும். இது எல்லோருக்கும் சாத்தியம் அல்ல. இதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். உடன்கூட பஞ்சாயத்து யூனியன் இதைப் பற்றி தீர்மானம் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உதவித் தொகை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒருவேளை உதவித் தொகை இல்லாவிட்டாலும் கூட கடன் வாங்கியாவது அளிக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அப்படியானால் உடனடியாக கவனித்து இந்த உணவு பற்றாக்குறை இருக்கிற காலத்தில் அதை தீர்ப்பதற்கு நவீன விஞ்ஞான முறையில் எடுக்கக்கூடிய முயற்சிகளுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU. SI. PA. ADITANAR : On a point of elucidation. Sir, The Hon. Member mentioned about the sandy tracks of Tirunelveli District. He mentioned just one method of clearing sands and laying of concrete. That is not the only method. There are other methods. The second method is the using of asphalt and the third method is mixing of clay on the top and making it suitable for cultivation. This method is in vogue. All the three methods are under

5th March 1969]

[Thiru Si. Pa. Aditanar]

consideration of the Government and I can assure the hon. Member that amounts are now being advanced through the Co-operative Land Mortgage Banks for improving these lands and making them cultivable.

THIRU D. SANTOSHAM: Sir, last week I was in Tirunelveli. The President of the Idankuzhi Panchayat Union and some other Members told me that the initial investment would be more and individual farmers in that area were not in a position to meet the expenditure. I am thankful to the Hon. Minister for informing me that the matter is receiving the attention of the Government.

அடுத்தபடியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது ஏற்கனவே நேற்று பேசிய மாண்புமிகு தங்கபாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது. அதாவது பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களாகிய மதுரை, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் இனிமேல் ஆரம்பிக்கும் தொழில்களை அங்கே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதாகும். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு Indian Express ல் கூட Dispersal of Industry என்று ஒரு நண்பர் Letter to the Editor எழுதியிருந்தார். இந்த மாவட்டங்களில் படித்தவர்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் எல்லாவோ பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தும் கல்லூரிகள் இருந்தும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் அங்கே மிகவும் குறைவு. இதை மனதில் கொண்டு **Planned**

Economy வரவேண்டுமென்றால் இனிமேல் ஆரம்பிக்கும் தொழிற்சாலைகளையாவது அந்த இடத்தின் ஆரம்பிக்கவேண்டும். இப்போது உள்ள நிலைமை என்னவென்றால் அதிகமான தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் சென்னையிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் குவித்து கிடக்கின்றன. இது நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உகந்ததா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பட்லேட்டிலிருந்து பார்க்கிறேன். தூத்துக்குடிக்கு பக்கத்தில் ஒரு உரத் தொழிற்சாலையும், Salt-based industries ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள் என்று. அதில் உள்ள தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை சொல்லும்பொழுது அத்துடன் சேதுசமுத்திர திட்டம், பிராட்கேஜ் எல்லாம் வராத நிலையில் புரண பலன் அளிக்காது. அவைகளை நிச்சயமாக செய்யவேண்டும். கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் 'Petro-chemical industries' என்று சொன்னார்கள். கூடுமாலை அதை அங்கே ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு இருக்குமா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு போன ஆண்டு ரிகரிங் கிராண்டு எட்டு லட்ச ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்புறம் சில உறுப்பினர்கள் அது போதாது என்று கேட்டபின்பு அது ஒன்பது லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது என்று ஞாபகம் இருக்கிறது.

Detailed Demands for grant ஐப் பார்க்கும்போது சென்ற ஆண்டு சென்னை பல்கலைக்கழகத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த 19 லட்சம் 21 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அன்னாமலை பல்கலைக்கழகத்திற்கு 11 லட்சம் ரிகரிங் கிராண்டு 14 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மதுரை பல்கலைக்கழகத்திற்கு 9 லட்சம் 8 லட்சமாக

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

[5th March 1969]

ஆகியிருக்கிறது. கட்டிடங்களுக்கு 20 லட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். அத்துடன் ரிகரிங் பிராண்டு வருஷா வருஷம் கொடுப்பது குறைந்த பட்சம் பத்து லட்சத்துக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும் அல்லது போன ஆண்டு கொடுத்தது போல் 9 லட்சமாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, ஓய்வு பெற்ற அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பென்ஷன் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் பஞ்சப்படி இல்லாமல் சம்பள விகித அளவை மட்டும் வைத்து பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டது. இதை நிச்சயமாக ஆராயவேண்டும். அவர்களால் கொஞ்சம் கூட வாழ்க்கை நடத்த முடியவில்லை. குஜராத் மாநிலத்தில் இதைப் பரிசீலனை செய்து பஞ்சப்படியைச் சேர்த்துக் கொடுப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

1—7—1960-க்கு முன்பு ஓய்வு பெற்ற கிராஜுவேட் டிச்சர்களுக்கு மாதம் ரூபாய் 30-ம், ஹெட்மாஸ்டராக இருந்தால் ரூபாய் 35-ம் 1—7—1960-க்கு பிறகு 60, 75 என்றும் இருக்கிறது. இது அர்த்தம் இல்லாத விதியாக இருக்கிறது. இதை எல்லாம் புதிய கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் நியாயமான முறையில் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதுவரைக்கும் சொன்ன காரியங்கள் பணச் செலவை உண்டாக்கக் கூடியவை. பணத்தை டிச்சப்படுத்தக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த திட்டத்தையாவது அமைச்சர் அவர்கள் ஆர்வத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அந்தக் காலத்திலே ரெவினியூ மப்பு தாசில்தார் அந்தந்த இடத்திலே சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் வேலையை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். ஜூடிஷியல் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு முழுமையாக வேலை இருப்பதைப் போல சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு வேலை இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. மாஜிஸ்ட்ரேட் உத்தியோகம் கெஜடெட். அத்துடன் கிரிமினல் புரோஸியூர் கோட்டிற்கு பெரிய திருத்தங்கள் வந்து விட்டன. இந்த நிலையில் 55-வது வருட கிரிமினல் சட்டத் திருத்தத்திற்குப் பிறகு 2-வது கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவி தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். அந்திரப் பிரதேசத்தில் 2-வது கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவிகளை எடுத்து விட்டு முன்சிப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் அக்கி, எல்லா வேலைகளையும் “பஸ்ட் கிளாஸ்” மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். இப்பொழுது உள்ள நிலையில் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு சம்பளம் பத்தாது, வேலை உயர்வுக்கு வாய்ப்புக் கிடையாது. இந்த நிலையில் ஹெங்காக் மன நிம்மதி யடன் அவர்களால் வேலை செய்ய முடிவதில்லை. ஒரு வித மனக் கசப்பு இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் நான்கு பேர் இருக்கிற இடத்திலே பஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இரண்டு, பேரைப் போட்டால் போதும். மூன்று சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள்; ஒரு பஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று இருப்பதை குறைத்து இரண்டு பஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டு

5th March 1969]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

களாகப் போட்டு விட்டால் போதும். நான் சொல்வது அரசாங்கத் திற்குப் பணச் செலவு குறைவாகக் கூடிய காரியம். ஆனால் அதிகமாக ஆகாது. இதைச் செய்தால் அவர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பார்கள். எனவே அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTHI : Mr. Chairman, Sir, I want to assure you that I will not take more than 15 to 20 minutes. Before I make my observations, very brief observations on the Budget proposals, I want to make a general remark.

I was very much pleased to read the observations of the Hon. the Chief Minister as soon as he assumed office that he would follow the path of the late 'Anna' and I was also pleased to see the Budget Proposals. The Hon. the Finance Minister made some assurances; they are also welcome. But I have a fear that while Anna has set a very healthy precedent for Central-State relationship, some Members of the Ruling Party are again giving me the suspicion of raising the bogey of separate 'Tamil Nadu'.

6-00
p.m.

SOME HON. MEMBERS : No, No.

THIRU V. ISVARMURTI : Sir, this fear creates a sense of insecurity; for claiming more powers and funds for the State, some Members have expressed this. Unless more powers and funds are allotted to the State, they may have to claim this.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : May I know who is that Member?

MR. CHAIRMAN : The bogey happened here or there?

THIRU V. ISVARMURTI : I read it in the newspapers as reported to-day.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : That report is incorrect. I can assure the hon. Member that no Member said that.

THIRU V. ISVARMURTI : I thank the Hon. Minister for this assurance. But I want to request the Hon. the Chief Minister to give a categorical assurance that for following the healthy precedent of Anna, that is, for putting the Centre-State relations on a sound foundation, this bogey of a separate Tamil Nadu (Dravida Nadu) will not be raised.

THIRU C. P. CHITRARASU : The hon. Member is wrong. We have already given up that idea. The hon. Member has forgotten that.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் 'டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ் உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்; உறவுக்கு கை கொடுப்போம்' என்று பல காலமாகக் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். கழகம் இந்த கொள்கையை உறுதியாகக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளது. இப்படி உறுதி அளித்து விட்டதனால், திராவிட நாடு பிரிவினைக்கு எங்கேயும் இடம் இல்லை. ஆனால் நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். உரிமையை விட்டுக் கொடுப்பதோ, அல்லது உறவு என்பதன் பேரால் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பது என்பதோ, ஒரு

[திரு. என். வி. நடராசன்] [5th March 1969]

போதும் முடியாது என்பதைத் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். நண்பர் அவர்கள் ஏதோ இப்படிச் சொல்லி மற்றவர்களை மோத விடலாம் என்று நினைத்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, கீழ் சபையிலே நடைபெற்ற பிரசங்கம் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. பிரபல ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் திராவிடநாடு பிரித்துக் கொடுக்கும்படி கேட்கிறார்கள் என்று எழுதி இருக்கிறார்கள். சில பத்திரிகைகள் தங்களுடைய இஷ்டம் போல இப்படி எதையாவது கண்டு பிடித்து எழுதிக் கொண்டு வருகின்றன. தவறான கருத்துக்கள் பத்திரிகையிலே வந்ததினால் கனம் அங்கத்தினர் வாதிடுவதற்குப் பயன்பட்டிருக்கிறது. கீழ் சபையில் மாண்புமிகு ராமச்சந்திரன் என்ற உறுப்பினர் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். அவர் பேசியது இது தான் : 1957-ம் வருஷத்திலே, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருக்கிற சுப்ரமணியம் அவர்கள், நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து 'திராவிடநாடு கேட்பதை ஒரு பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒத்திவைத்து விடுங்கள். எங்களோடு சேர்ந்து மத்திய அரசுடன் போராடி நமக்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பெறுவோம். நீங்கள் சொல்கிற காரணங்கள் சரியாகி விட்டால் 1967-ம் வருடத்தில் வேண்டுமானால் திராவிட நாடு கேட்பதைப் புதுப்பித்துக் கொள்வோம்' என்று சொல்லியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டு, '1967-ம் போயிற்று, அன்றைக்குச் சொன்ன காரணங்கள் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன, மத்திய அரசாங்கம் இன்னும் நமக்குச் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்யவில்லை, அன்றைக்குச் சொன்ன காரணங்கள் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன. அதனால் முன்னேற்றக் கழகம் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ்காரர்களும் சேர்ந்து திராவிட நாடு கொள்கையைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளலாமா' என்று கேட்டார். அவர் பேசிய பேச்சு சட்டசபைப் பிரசங்கத்தில் பதிவாகி இருக்கிறது. அது ஏதோ பத்திரிகையிலே இப்படி போடப்பட்டு விட்டது என்ற காரணத்தினாலேயே, 'திராவிட நாடு கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்' என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விவாதம் செய்வது சரியல்ல. அது தேவையும் இல்லை. 'திராவிட நாடு கேட்கிறார்கள், அதனாலேயே இவர்கள் எல்லாம் மத்திய அரசுக்கு விரோதமானவர்கள், பிரிவினை கேட்கிறார்கள்' என்று தவறாக உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவது சரியில்லை. அது நியாயமாகாது. நம்முடைய உரிமைக்கும், நம்முடைய கொள்கைகளுக்கும் நாம் பாடுபடுவோம், இந்த அரசிலே இருப்பவர்கள் அதற்காகப் போராடுவார்கள் என்ற கருத்திலே கனம் உறுப்பினர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர் பேசிய கருத்து அது தான். திராவிட நாடு கொள்கை என்பது ஏதோ நாடு கேட்கும் கொள்கை அல்ல. இந்திய அரசியல் அமைப்புக்குள்ளே விரிந்து பரந்து கிடக்கும் அரசியல் அமைப்புக்குள்ளே மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று இந்திய ஐக்கியத்தையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பையும் ஒப்புக் கொண்டு அதன் கீழ் கட்டுப்பட்டு பாடுபடுவோம் என்பது அன்றைக்கு வகுக்கப்பட்ட கொள்கை. அது மிகத் தெளிவாகவே இருக்கிறது. திட்டவாட்டமான அந்தக் கொள்கையிலே எந்தவித மாற்றமும் இல்லை. அன்ன

5th March 1969]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அவர்களால் திராவிட நாடு அன்றைக்கு எந்த எந்த காரணங்களுக்காகக் கேட்கப்பட்டதோ அந்த நியாயங்கள், அந்த முகாந்திரங்கள், என்ன குறைபாடுகளுக்காக இந்த நாட்டைப் பிரித்து தனி நாடாக ஆக்க வேண்டுமென்று இந்த நிலப் பரப்பு கேட்கப்பட்டதோ, அந்த நியாயங்கள், குறைபாடுகள் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இன்னும் ரொம்பத் தெளிவாகவும், வெட்ட வெளிச்சமாகவும் தெரிகின்றன. அந்தக் குறைபாடுகள் நீங்கவில்லை. எந்தக் காரணங்களுக்காக நாடு கேட்கப்பட்டதோ அந்தக் காரணங்கள் இன்னும் பயங்கரமாக இருக்கின்றன. இதைத்தான் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரிகைகள் தவறாகப் பிரசுரித்து இருக்கின்றன. இதை வேண்டுமென்றே பிரசுரித்திருக்கின்றன. வெறும் வாயையே மெல்கிறவர்களுக்கு அவல் கிடைத்தது போல இதை வைத்து ஒரு பிரச்சனையை உண்டாக்கப் பார்க்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதிலேயே உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்து விடுவோம் என்று ஆகி விடாது. உரிமைகளைக் கேட்கிற நேரத்திலே மிகக் கண்டிப்பாகக் கேட்போம். அதற்காகத் தியாகம் செய்வதற்கு இருந்து வருகிற ஒரு பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த இந்தக் கட்சி, அதைச் செய்வதற்கு என்றைக்குமே பின் வாங்காது. எதைக் காட்டி பயமுறுத்தினாலும் நாங்கள் பயப்படப் போவதில்லை. கனம் உறுப்பினர் தவறான கருத்துக்களைக் கொண்டு பேச வேண்டாம் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : சாப்பாடு, மொழி, வேலை வாய்ப்பு இவை தான் முக்கியப் பிரச்சனைகள், இப்போது.

THIRU V. ISVARMURTI: Sir, I just made a reference to that problem, because yesterday in this House my hon. Friend Mr. Swaminathan made a reference to the Centre-State relations being placed on a sound footing. He suggested, as Mr. Nambudiripad, the Chief Minister of Kerala, suggested, that a permanent machinery to deal with the Centre-State relations should be established. Since I happened to read that speech in the context of the suggestion made by Mr. Swaminathan, I thought that I could make a reference to it. I do sincerely believe that the new Ministry does not entertain any such idea. I wanted to make it clear that we should have no resort to unhealthy precedents. Let us follow the path shown by Anna in fighting the Centre through the means that are already at our disposal. For instance, we have the National Development Council and we have the Chief Ministers' Conference. We have Members of Parliament representing our State. So these existing institutions amply serve to solve the problem of dealing with the Centre. So, I just wanted to pinpoint the already available sources for dealing with this crucial problem. I did not want to create any scene or gain any cheap publicity. Just with good intentions I made this remark. With this I end this subject.

Coming to the budget proposals, Sir, I congratulate the Government on the extension of free education to the P.U.C. also. I welcome also the bold initiative of the Government on the Salem Steel Project. The Government have not resorted to the unpopular idea of taxation for raising of additional resources. While the budget

[Thiru V. Isvarmurti]

[5th March 1969]

estimates, as a whole, are quite encouraging, I want to make a specific remark on the reorientation of policies referred to by the Hon. the Minister for Finance. Much stress was laid on the change of policy of financing through institutional means. This was taken as an instance of the change of policy, as laid down by Anna. If this policy had in fact created an impact on the agricultural front, then the Government can claim success for it. But I want to assert that this step was a hasty one, because it has not only driven the farmers into the hands of unscrupulous officials and non-officials connected with the co-operative banks, but the very idea of the community development has come to a standstill.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இப்போது விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் நில அடமான பாங்கிகள் மூலமாகவும் அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகவும் கொடுக்கப்படும் கடன் உதவிகள் உண்மையாகக் கொடுப்பதில்லை என்பதுபோலப் பேசுகின்றார்கள். கடந்த ஆண்டில் இந்த பாங்கிகள் மூலமாகவும் சொசைடிகள் மூலமாகவும் ஏறத்தாழ பதினொரு கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. மேலும் அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக ஏறத்தாழ மூன்று கோடி ரூபாய் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கும் ட்ராக்டர் வாங்குவதற்கும் கடன்களாக வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்போது இவைகளைத் தவிர ஊருக்கு ஊர் தனிப்பட்ட பாங்கிகள் மூலமாக 40 லட்சம், 50 லட்சம் என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு விவசாயத்திற்காக கடன்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கும் போது, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்படிக் கடன்களை வழங்கக்கூடிய துறையில் பணியாற்றும் நிரந்தர அதிகாரிகளைப் பற்றியும் உத்தியோகப் பற்றற்ற நபர்களைப் பற்றியும், மிகவும் கடுமையான மொழியில் குறை கூறிப் பேசுவது கொஞ்சமும் பொருந்தாததாக இருக்கின்றது. எந்தெந்த விவசாயிகள் இவர்களால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று கூறினாலும் அல்லது அங்கத்தினர் அவர்களே கொடுமைக்குள்ளானால் என்ற விவரங்களைக் கொடுத்தாலும் அதைப்பற்றி விசாரிக்கலாம்.

(Thiru A. R. Damodaran in the Chair.)

6-10
p.m.

THIRU V. ISVARMURTI: Sir, I am one such victim. For instance, I approached the Land Mortgage Bank for the past seven years for getting a second loan. Just I want to give a specific, concrete example. I own about 75 acres of land. I have taken a first loan of Rs. 5,000. The Community Development Department was advancing loans on the basis that I had enough property whose value was over and above the loan taken. So, the solvency certificate was taken and on that basis, the Community Development Department was advancing loans to dig wells. But once the Community Development Department stopped giving loans, I was again forced to go to the Land Mortgage Bank. The Land Mortgage Bank advised me to clear off all the loans that I had taken from the Land Mortgage Bank itself. If I am to clear off the loans that I have taken from the Community Development Department and from the Land Mortgage Bank amounting to Rs. 15,000, then there is no purpose in going again to the Land Mortgage Bank for a second loan. If I could manage the Rs 15,000, I

5th March 1969]

[Thiru V. Isvarmurti]

would not bother about going to the Land Mortgage Bank. So, I explained to the non-officials and the officials of the bank the irony of my position. But they said that I should clear off the loan. If I could clear off this loan, I do not need any loan at all. I wrote to the former Minister for Co-operation who was in charge of this. That letter was forwarded to the concerned Registrar posted at Salem. He wanted me to write back to him. I am not going to refer to the corruption involved. With the permission of the Chair, I shall explain to the Minister in detail exactly the plight of the people who have to go to the Land Mortgage Bank. I only wanted to refer to the scheme of disbursement. So, the crores of rupees advanced is no argument for the soundness of the policy because the Land Mortgage Bank gives loans only for long-term purposes. Just one can buy tractors. One can dig wells. One can level the lands. One can then repay the loan over a period of ten years or more. The Agro-Industries Corporation also advances loans for buying tractors. The commercial banks also advance loans. There is duplicity of functioning. If you want to buy a tractor which is a highly liquid asset, you can as well go to a commercial bank.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Does the hon. Member mean duplicity or duplication?

THIRU V. ISVARMURTI: I am sorry. I mean duplication.

THIRU C. V. RAJAGOPAL: The hon. Member said that it had been happening for the last seven years. I want to know whether such things have happened only for the last two years after the regime of the D.M.K.

THIRU V. ISVARMURTI: I wanted to make a specific point that for the purpose of borrowing for long-term purposes, we might approach the Land Mortgage Bank. That should be the function of the Land Mortgage Bank. It mortgages the entire property and advances loans for a long-term. If one wants to take a short-term loan, say, a loan of Rs. 5,000 for three years, one has to approach a co-operative society. The co-operative society also insists on a mortgage of property which should be unencumbered. Usually we know farmers go to private money-lenders of one sort or another. Taking an actual situation, if a farmer approaches a co-operative credit society for a short-term loan and if the co-operative society insists on a mortgage of a fresh property, I think there will not be many farmers who come under this provision. This is a peculiarly difficult situation in which most of the farmers are placed. The Community Development Project was not concerned with these legalities. For instance, the Block Development Officer will be knowing the farmer in a locality. He knows my paying capacity. He knows my local standing. He knows the repaying value of the output in all the investments that I will be making. So, he was not concerned with this mortgage of property. He was concerned with the requisite value of the land, the solvency certificate. If I can prove to the B.D.O. that I have property of sufficient value, he will give an advance. He was subject to popular pressure. The Congress rule initiated the Community Development Project to make the village Government more responsive to the representatives of the people at the grassroots. This is the basic philosophy of the Community Development Project. When the late Chief Minister appointed Thiru Murugesu Mudaliar to review the Community Development Project,

[Thiru V. Isvarmurti]

[5th March 1969]

I thought, 'Here is a new, bold initiative and something worth while is going to be done for the villagers'. But things took a very unexpected turn and the Community Development Project was paralysed and it came to a creaking halt. We now claim victory for this change of policy. In all humility, I was to stress the point that this change of policy might not be taken as a success. We have perhaps just embarked on an experimentation. I want to make it quite clear that this experimentation has not succeeded. So, let us not claim success for it.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள், அவருக்கு 75 ஏக்கர் நிலம் இருப்பதாகவும் அதன்பேரில் 15 ஆயிரம் ரூபாய்தான் கடன் வாங்கப்பட்டு இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி இருந்தால், அவர் மேற்கொண்டு தொகையைக் கடனாகப் பெற வேண்டும் என்றிருந்தால், மீண்டும் ஸால்வென்ஸி ஸ்டிபிண்டேட் கொடுத்து அதிகப்படியான தொகையைக் கடனாகப் பெறுவதில் யாருக்கும் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது. ஆனால் அவரே குறிப்பிட்டார், தனிப்பட்டவர்களிடமும் விவசாயிகள் கடன்பட்டு இருக்கின்றார்கள் என்று. அவற்றையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் ஸால்வென்ஸி ஸ்டிபிண்டேட் பெற முடியும். ஆனால் அங்கத்தினர் ஸால்வென்ஸி ஸ்டிபிண்டேட் இல்லாமலேயே கடன் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்களா என்று தெரியவில்லை. இன்றையதினம் நில அடமான பாங்கிகள் மூலமாகவும் அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகவும் விவசாய அபிவிருத்திக்காக கடன்கள் ஏராளமாக வழங்கப்பட்டிருந்தும், அங்கத்தினர் அவற்றை மறுப்பது போல பேசுகின்றார். ஆனால் இதுவரையில் இது போன்று எந்தக் குறையும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. கமிஷனர் வேண்டியவராக இருந்தால் சுலபமாகக் கடனைப் பெற்றுவிட முடிகின்றது என்பது போலப் பேசுவது சரியாகாது. எந்தக் கமிஷனரும் அப்படி தவறாகக் கொடுத்துவிட மாட்டார். அங்கத்தினர் அவர்களுக்குக் கடன் தொகை கிடைப்பதில் ஏதேனும் சங்கடம் இருந்தால் அதற்காக இந்தத் திட்டமே மோசமானது என்று சொல்லுவதை கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களே ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர் கூட்டுறவுத் துறையில் மிகவும் அனுபவம் உடையவர்கள். அவர்களே சொல்லட்டும் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் தொகைகள் வழங்கப்படுவதில்லை என்று. அங்கத்தினருக்கு ஏதேனும் கஷ்டம் இருந்தால் அதைச் சொல்லி நிவாரணம் பெற முடியும்; ஆனால் இதற்காக திட்டமே மோசம் என்று சொல்வது எப்படி நியாயமாகும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: இந்தத் திட்டம் பல காலமாக அமலில் இருந்து வருகின்றது. விவசாயிகளுக்கு உதவி யளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, நில அடமான வங்கிகள் என்றும், கிராமங்களில் பல நோக்குக் கூட்டுறவு சொசைடிகள் என்றும் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவற்றிலும் கடன்கள் வழங்க வேண்டும் என்றால் பல விதி முறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்க

5th March 1969] [திரு. எம். முத்துசாமி]

கின்றன. ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டியில் கடனாக ஒரு தொகையை வாங்க முற்படும்போது அந்தச் சொசைட்டியில் ஏற்கெனவே அந்த அங்கத்தினர் பெற்றுள்ள கடன்களை பைசல் செய்துவிட்டுத்தான் புதிதாக வேறு ஒரு கடன் வாங்க வேண்டும் என்பது விதி முறை களில் ஒன்று. இப்படிச் சில சிறு கஷ்டங்களைப் போக்குவதற் காக, அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற் கொண்டு இருக்கின்றது. சென்ற ஆண்டு கடன் வழங்க வேண்டும் என்று மேற்கொண்டு இருந்த திட்டத்தைவிட இப்போது பன்னிரண்டு கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்து இருக்கின்றோம். இது வெற்றிகரமான திட்டம் இல்லை என்று சொல்லுவது முறை யாகாது. நில அடமான பாங்கிகள் மூலமாகக் கடன் கொடுப்ப தாக இருந்தாலும், அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாகக் கடன் கொடுப்பதாக இருந்தாலும், அங்கே உள்ள நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு ஸால்வென்ஸி ஸ்டிபிபேக் கொடுப் பதை பிளாக் டெவலப்மெண்டு அதிகாரிதான் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றார். அவர்களுக்கெல்லாம் திட்டவட்டமான உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. கடன் கோரி மனுக்கள் வந்தால் அவற்றை தேதிவாரியாக வரிசைக்கிரமமாக எண்ணிக்கை கொடுத்து ரெஜிஸ்டரில் பதிவுசெய்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும், தள்ளிவிடுவதானால், அதற்கான காரணங்களையும் அந்தப் பதிவேட்டில் பதிய வேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கு உத்தரவுகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த விதிமுறைகளை அந்த அதிகாரிகள் கையாளாமல் இருந்துவிட்டிருந்தால் அத்தகைய தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குப் பதிலாகத் திட்டமே தவறு என்று சொல்லுவதோ அல்லது அந்தத்திட்டத்தின்கீழ் செயல் படும் பாங்குகளுடைய நடைமுறைகளை மாற்றிவிட வேண்டும் என்று சொல்லுவதோ பொருத்தமாகாது.

THIRU V. ISVARMURTI: I thank the Hon. Minister for the explanations. I want to mention just only one point on this subject. I do not oppose the Land Mortgage Banks functioning for the specific purpose of advancing loans for long-term purposes. I just wanted to make clear that by assigning all the lending activity to the Land Mortgage Banks we are just making the Community Development administration a weaker partner of the village Government and to that extent we have not succeeded in the claims made by the Government themselves. I wanted to make that point clear.

Then, Sir, with reference to the remark of the Hon. Minister for Agriculture that I wanted to get a loan without producing the solvency certificate, I wish to say, I did not mean it. Taking for instance the takkavi loans, solvency certificates were required taking into account the existing encumbrances. On the basis of that solvency certificate, takkavi loans were sanctioned. The same procedure could be adopted by the Land Mortgage Banks. I suggest that, because the Community Development Project is expected to play a progressive role in the development of the rural areas on a larger scale and in a more active manner. That case has not been disproved.

Then, Sir, coming to the Salem Steel Plant, I welcome the initiative taken by the Government. At the same time I want the Government to make available to the House more information about the efforts

[Thiru V. Isvarmurti]

[5th March 1969]

made to get foreign collaboration and export or sale of iron ore on a commercial basis and other technological and economic feasibility of the project, because we are to invest about Rs. 10 crores on it.

Now I come to my most favourite subject, namely, Education. Here again, I want to be quite brief. I welcome the idea of free education up to the P.U.C. level. But by extending free education for one and all up to P.U.C. and making the Degree courses, B.A. and M.A. expensive for the poorer section of the people, we are not in fact introducing a rational system of education. The idea of free education is not making education cheaper, rather it is making education available for all the weaker sections of the people. That is the idea of free education. I request the Government to extend the concessions we gave to the children of N.G.Os. and teachers and other weaker sections of the people at the P.U.C. level previously to the Degree courses also, so that the weaker sections are again placed on an equal footing with the privileged classes. This is the suggestion I want to place before the Government.

I think, Sir, the Government can also adopt the idea of making the English medium schools more responsive to the pressure of the talented, yet economically weaker, sections. I think the Government by adopting the policy of the two language formula have given a new impetus to the functioning of the English medium schools. So I request the Government to adopt a liberal scholarship scheme so that talented and yet economically weaker sections of the students can be put on a favourable level with the rich, who can only now go into the English medium schools. This is another suggestion that I want to place before the Government.

About education generally, I want to make this observation that unfortunately it has been the preserve of the State Governments. All the Ministers at the Central level plead inability to do something worth while in the field of education simply because Education is a State subject. But unfortunately with all our advantages and developments on the educational front, in Tamil Nadu we did not have really a successful Minister of Education. I want to just stress this because if we look at any Government with a clear set of policies, even if you take a Communist Government like the Kerala Government, they have put the finger on the most important aspects of society such as land reform and reform of University Education. But our Universities in Tamil Nadu—Universities to-day play not the traditional role, universities of to-day are expected to give momentum and pace to the very processes of social change—have somehow remained behind times. I can even say that they have remained fifty years behind time. So I would request the Government to come out with a bold educational plan and to come out with a plan to put our education on a new footing. There should be a radical reorientation so that our education from the elementary to the highest level, from the primary to the University level, could be made into an integrated pattern that will be in tune with the temper of the times.

Sir, here is our hon. Friend Thiru G. Krishnamoorthy who pleads for teachers. We know and I know from my own experience what the sufferings of these elementary school teachers are. The other day a case from Erode was brought to my notice. On a charge of misappropriation of funds or maintenance of false accounts in connection with the mid-day meal scheme, a poor elementary school teacher was

5th March 1969]

[Thiru V. Isvarmurti]

arrested and paraded through the streets. Another case that was brought to my attention was that of a teacher who died in harness, and because his Provident Fund money or some other dues were not paid to him immediately, the teachers had to beg for money to cremate his body. The plight of the elementary school teachers is very miserable. I want to request the Government to do something worth while for giving elementary education a sound basis. We had a rapid expansion of elementary education. This is the time and the new Government is quite poised for doing something worth while for putting elementary education on a sound basis. For instance take the service conditions. There are elaborate rules and the elementary school teachers are virtually under the clutches of the Deputy Inspector of Schools. Please liberate them from the clutches of the Deputy Inspector of Schools. In all the meetings of the elementary school teachers, I find they refer to this grip of the Government machinery over them and cry for representing their cause in the Legislature. So I just want the Government to apply its mind for doing something worth while for these poor and miserable teachers who live not on one rupee a measure of rice subsidised by the Government but who have to wend their way with what little they have. With this request I want to conclude my speech.

VICE-CHAIRMAN : The hon. Member Thiru Raghavanandam.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : On a point of order, Sir. Although I did not rise at the time when the hon. Member raised it, he mentioned in one clean sweep that all the Educational Ministers from Avinashilingam Chettiar down to Nedunchezhiyan have not been successful Education Ministers. If any proof is wanted, it could be seen from the way the hon. Member addressed the House and said 'duplicity'. Where he ought not to have used that word, he mentioned the word 'duplicity' attributing some crime to somebody. For wasting money, the word he should have used is duplication, and that is proof enough that all the galaxy of Education Ministers have not failed. I would like to inform the hon. Member the difference between 'duplicity' and 'duplication'.

* திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, 69-70-ம் ஆண்டுக்கான இந்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் வழங்குவதற்கான வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடந்தகால முறைப்படி பார்த்தால் பொதுவாக நிதி நிலை அறிக்கை வர இருக்கின்றது என்றால் அத்துடன் பல புதிய வரிகளோ அல்லது இருக்கும் வரிகளில் கூடுதலையோதான் மக்கள் ஆவலுடன் அல்ல, அச்சத்துடன் பார்ப்பார்கள். இதுதான் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக மக்கள் அனுபவித்துவந்த ஒன்று. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு மக்கள் அப்படி ஒன்றும் புதிய வரிகளோ அல்லது இருக்கும் வரிகளில் கூடுதலானதையோ அனுபவிக்காமல் இன்புற்று இருப்பதைப் பார்க்க முடிகின்றது. இந்த நிலையை ஏற்படுத்தியமைக்காக நமது அரசுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

5th March 1969]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

அடுத்து கல்வியின்கீழ் உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் களில் பலர் புகுமுக வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வியளிப்பதை வரவேற்றுப் பலரும் எதிர்த்துச் சிலரும் பேசினார்கள். இந்த நேரத்தில் அப்படி எதிர்த்துப் பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் களுக்கு நான் எடுத்து வைக்க விரும்புவதெல்லாம் நமது இந்திய அரசியல் சட்டத்திலிருந்து எடுத்துக்காட்டும் ஒரு சிறு மேற் கோள்தான். Constitution of India, Directive Principles of State Policy 45-ஐ நான் படிக்க விரும்புகிறேன். அதில் சொல்லப்படுவது The State shall endeavour to provide within a period of ten years from the commencement of the Constitution free and compulsory education for all children until they complete the age of fourteen years

என்று இருக்கிறது.

இதிலிருந்து காணக்கிடைப்பது என்ன வென்றால் கட்டாய இலவசப் படிப்பை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு மக்களுக்கு அளித்திட வேண்டும் என்பதுதான். அரசியல் சட்டத்தில் எதிர்ப் பார்ப்பதே 14 வயதடையும் வரையில் தான் என்றாலும் அந்த அளவிற்கு அப்பால் சென்று இதற்கு முன்பிருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவை, குறிப்பாக தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காலத் திலேயே பள்ளி இறுதிப்படிப்பு வரையில் அதாவது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி வரையில் இலவசப் படிப்பை அளித்து இருக்கின்றார்கள். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன், அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். இப்போது நான் சார்ந்துள்ள எங்கள் கழக ஆட்சியானது அதற்கும் ஒரு படி மேலே போய் புகு முக வகுப்பு வரையில் இலவசப் படிப்பு என்று அளக்க முன் வந்து இருக்கின்றது. இது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தொடர்ந்து இருக்கப் போகின்றது. எனவே எங்கள் கழக ஆட்சியில் புகுமுக வகுப்பு வரையில் இலவசப்படிப்பு என்று நின்றவிடாமல் போஸ்ட்-கிராஜுவேட் கோர்ஸ் வரையில் இலவசப்படிப்பை அளிக்க முயலத்தான் போகின்றது. எனவே எதிர்ப்பார்கள்; எதிர்த்தாலும் கழக அரசு தன் கடமையை முயற்சியுடன் ஆற்றும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர்களுக்கு அரசியல் சட்டப் பிரிவையே மேற்கொள்கக் காண்பித்தேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் இரண்டாண்டு கால ஆட்சியில் நான்கு கல்லூரிகளைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம். இது சாதாரணமான காரியம் அல்ல. ஆனால் திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் indiscriminate opening of colleges கூடாது என்று சொன்னார்கள். அழகான ஆங்கில வார்த்தைகள், தந்தையைப் போலவே அழகுற எடுத்துரைத்தார்கள். இன்று வருத்தத்தோடு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன், தேசியக்கவி பாரதியின் பாடல்களிலிருந்தே ஒரு சிறு மேற்கோளைக் காட்ட விழைகின்றேன்,

விடுதோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதிதோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
நகர்கள் எங்கும் பலபல பள்ளி

5th March 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

என்று பாரதியார் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். பாரதியாரை ஆரம்பத்தில் போற்றிப் புகழ்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு அந்தப் பாதையில் செல்லுகின்றார்களா என்பது வேறு. ஆனால் அவருடைய கனவை நினைவாக்குகின்றது எங்கள் ஆட்சிதான் என்பதை நினைப்பதும் முறையில்தான் புகழுக வகுப்பு வரையில் இன்றைக்கு இலவசக் கல்வி என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இத்தகைய சீரிய பணியாற்றும் நமது அரசை வாழ்த்துகிறேன்.

அடுத்து சேலம் உருக்காலைப்பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்கள் இந்த மன்றத்தில் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டன. இந்த சேலம் உருக்காலை அமையப்பெற வேண்டும் என்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆற்றிய போராட்டங்களும் செய்த தயாகங்களும் சொல்லில் அடங்காது. நமது கழக ஆட்சி வந்த பிறகும்கூட சேலம் உருக்காலை அமையப் பெற வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தும் வகையில் எழுச்சிநாள் என்று ஒரு தினத்தைக் கொண்டாடினோம். அதற்காக நாங்கள் நடத்திய போராட்டங்களும் தியாகங்களும் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இப்போது சமூக ஆட்சி வந்த பிறகு அதற்கென ரூபாய் 51 இலட்சம் ஒதுக்கி சேலம் இரும்புக்கனி வளத்தைப் பயன் படுத்துவதற்கான சாத்யக் கூறுகளை ஆய்ந்து பார்ப்பதற்காக முயற்சி எடுத்து இருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும்.

அடுத்து பாசன வசதியைப் பெருக்குவதில் கழக அரசு ஆற்றியுள்ள பணி மிகச்சிறப்புடையதாகும். அதிலும் குழாய்க் கணுறுகளைத் தோண்டும் திட்டத்திற்கென தனியாகக் கவனம் செலுத்தி வந்து இருக்கின்றது. இந்த நேரத்தில் கனம் செட்டியார் அவர்கள் சேன்னையில் தண்ணீர் கஷ்டத்தையும் சென்னை நகரம் மிகமிக மோசமாகப் போய்விட்டது என்றும் குறிப்பிட்டது நினைவிற்கு வருகின்றது. உண்மைக்குப் புறம்பானதாக இருந்தாலும் அதைத் தொடர்ந்து திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தால் அதுவே உண்மையாகி விடும் என்று எண்ணினால் அது சிறப்புடையதாகாது. கடந்த காலச் சென்னையையும் இப்போது ஆறு ஆண்டுகளாக பொலிவு மிக்க எழில் மிகு சென்னையாக இருப்பதையும் எண்ணிப்பார்க்கின்றவர்கள் குறைசொல்ல முடியாது. நகரம் மேலும் வசதியுடனும் அழகுடனும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக தமிழக அரசு மாநகர் மன்றத்திற்கு இப்போது ரூபாய் 31 இலட்சம் கடனாகக் கொடுத்து இருப்பது பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். அதிலும் இப்போதுள்ள மேயர் வேலூர் நாராயணன் அவர்கள் இளைஞர், மிகச் சுறுசுறுப்புடையவர் A Mayor with an effective drive and efficiency என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இப்போது அரசு அளித்துள்ள இந்தக் கடன் தொகையால் பல நல்ல காரியங்கள் நடைபெற இருக்கின்றன. இந்தக் கடன் தொகையை அளித்தமைக்காக நமது அரசினைப் பாராட்டுகின்றேன்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[5th March 1969]

அது மட்டுமல்ல, தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்குத் திருமணக் கடனுக்கு ரூபாய் பத்து லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அறிவிர்கள். நான் ரயில்வேயில் ஸ்டேஷன் மாஸ்டராக இருந்தேன். அங்கே கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் தஞ்சாவூரில் சைகிலோன் அடித்திருக்கும். தன் சொந்த ஊர் அங்கே என்று எழுதி சைகிலோன் லோன் வாங்கி திருமணத்திற்குச் செல்வ செல்வ வேண்டும். பிறகு தான் இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து திருமண லோன் கொடுப்பார்கள். இப்போது இரண்டு ஆண்டுகளில் தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்குத் திருமணம் செய்வதற்கு கடன் கொடுக்க பத்து லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது சாமான்யம் அல்ல. It is a bold effort. அதைப் பாராட்டியாகவேண்டும்.

அந்த அளவில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, தொழிலாள பெருங்குடி மக்கள் அரசு, ஊழியர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தது குறித்து வரவேற்கிறேன். அடுத்து படி அரிசி திட்டம். அதற்கு எட்டு கோடி 79 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை, கோவை நகரில் வாழும் 45 லட்ச மக்களுக்கும் குடும்ப கார்டு முறை அமுலில் இருக்கும் 130 லட்சம் பேருக்கும் படி அரிசித் திட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம், அது சாமான்யமான சலுகையா? பார்க்கும்போது ரூபாய்க்கு ஒரு படி சாதாரண மாகத்தெரியும். அந்தக் காரணத்தால்தான் middle class, lower middle class working class பெக்டரியில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், வண்டி

இழுக்கக்கூடியவர்கள், விறகு பிளக்கக்கூடியவர்கள், மூட்டை தூக்குபவர்கள் மாதம் பத்து முதல் பதினைந்து ரூபாய் லாபம் அடைகின்றனர். அரிசி விலை குறைந்துவிட்ட காரணத்தால் மற்ற சாமான்கள் விலையும் குறையும். இதை உணரவேண்டும். செப்தார்களா காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில்? இன்னும் தமிழகம் எங்கும் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அனைவருக்கும் ஒரு படி அரிசி போடத் தான் போகிறோம். It is a question of time. எவ்வளவு lease of time கொடுக்கிறீர்களோ அதைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது. இப்போது சென்னை, கோயம்புத்தூர், குடும்ப கார்டு உள்ள இடங்களுக்கு போடுகிறோம். அப்படியே விரிவாகத்தான் போகிறது. யாருக்கும் சந்தேகம் வேண்டாம். இது வரப்பிர சாதம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இருபது வருடகாலம்

6-40
p.m.

ஆண்டார்களே அப்போது படி அரிசி ரூ. 3/50, 4 ஆக இருந்தது. அந்த அரிசிகூட மல்டி கலர் கோலா கலரில் இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் என்ன ஆகிறது? அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டு ஆண்டிலே சொன்னபடி செய்து தந்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து தம்பிமார்கள் செய்கிறோம். அது பாராட்டக்கூடிய ஒரு செயலாகும். தொழிலாளர்கள் தலைவன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அன்றாடம் இரண்டு அல்லது மூன்று ரூபாய் சம்பளம் வாங்குபவர்கள் சம்பளத்தைப் பெற்று அரிசி வாங்கி உலையில் போடக்கூடிய பாட்டாளி மக்கள் இந்த அரசை பூஜை செய்கிறார்கள். அண்ணா சமாதிக் கு வந்து சூடத்தை எற்றிவைத்து கும்பிடுகிறார்கள். சூடம் கொளுத்துவதை நாங்கள் பாராட்டுவதில்லை. எனக்கு 53 வயது ஆகிறது. இதுவரை சூடம்

5th March 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

வைத்துக் கொளுத்தியது இல்லை. செய்யக்கூடியவர்கள் எந்த எண்ணத்துடன் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அண்ணா சவ ஊர்வலத்தின் போது 75 வயது கிழவி ஐயோ அண்ணாவே போய்விட்டாயே என்று மார் அடித்துக் கொண்டு அழுதார்கள். அவர்கள் சொந்த அண்ணன் செத்தால் கூட அப்படி அழுமாட்டார்கள். அவர்கள் எல்லாம் யார்? படி அரிசி திட்டத்தினால் லாபம் அடைந்தவர்கள். அந்தத் திட்டத்தின் பலனை அனுபவித்தவர்கள் எல்லாம் கதறி அழுதார்கள். அண்ணாவை தெய்வமாக கருதுபவர்கள் அதன் சுவையைக் கண்டவர்கள். இந்த ஒரு செயலுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை தமிழகத்திலுள்ள மக்கள் மட்டுமின்றி மற்ற மாநில மக்களும், ஏனென்றால் மற்ற மாநில மக்கள் இங்கே வசிக்கிறார்கள், சேர்ந்து பாராட்ட வேண்டும். அடுத்து மழை பெய்தது. நல்ல விளைச்சல், பின்பு மழை இல்லை. விளைச்சல் இல்லை. நாம் என்ன செய்ய முடியும்? வான் பொய்த்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். This is escapism pure simple. மழை இல்லை என்றாலும் என்ன செய்வது என்று ஆலோசனை செய்து அதற்காக 2500 குழாய் கிணறுகள், 3,000 வடி முனை குழாய் கிணறுகள், 14 ஆயிரம் கிணறுகள் தோண்ட திட்டம் இட்டிருக்கிறார்கள். இது என்ன சாமான்யமான சாதனையா? மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரை நாம் எல்லாம் வணங்குவோம். வருண பகவானே அல்ல. we will not go to 'Varna japam'. We do not believe in the existence of 'Varnan'. We believe in our intelligence and our efforts.

எங்கள் முயற்சிகளில் நம்பிக்கை உண்டு. There is no such Varna according to our belief வருண பகவான் தயவு இல்லாமலே இங்கே அழகான கிணறுகளை தோண்டி பம்பு செட் வைத்து தண்ணீர் கொடுத்து விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி செய்துவருகிறது. அதுதாற்று ஐம்பது டிராக்டர்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. டிராக்டர்கள் டயர் டியூப் பற்றாக்குறையில் இருக்கிறது என்று கருதி மொத்தமாக வாங்கி உழவர்களுக்கு நியாய விலையில் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். பயன் தரக்கூடிய விதைகளை மேலும் 3 லட்சம் ஏக்கராவில் பயிர் செய்து உபயோகப்படுத்த திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத்தக்கது. இத்தனையும் ஏன் சொன்னேன் என்றால். There is a silent agricultural revolution in Tamil Nadu Industrial revolutions. ஏற்பட்டு நடந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சியில். நான் மறுக்கவில்லை. தொழில்கள் நிரம்ப ஏற்படுத்தியாய்விட்டது. It was concentrated in the hands of a very few Congressmen, Congress members or Congress supporters or Congress sympathisers. I can tell you this as a Labour leader without fear of contradiction.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: லேபர் லீடர் சொல்லுவது வேதமா?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நான் வேதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவன் அல்ல. சொந்த அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: சப்ஜக்டுக்கு போங்கள்.

[5th March 1969]

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் It is a Budget speech, I can digress.

MR. CHAIRMAN : The hon. Members may kindly address the Chair.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மதுரையில் வெள்ளைக்காரன் மில்லான ஹார்லி மில் தான் இருந்தது. கருமுத்து தியாகராச செட்டியார் இப்போது மில்கள் வைத்திருக்கிறார். அவர் உங்க ஆள்தானே ?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : கருமுத்து தியாகராச செட்டியார் எங்கள் ஆளாகத் தெரியவில்லை. உங்களுடைய ஆள் தான்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Members will kindly address the Chair and not each other.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, சென்னையில் 32 தொழிற்சங்கங்களுக்கு தலைவகை இருக்கிறேன். ஐந்து, ஆறு முதலாளிகள் கையில் தான் சென்னையில் உள்ள அத்தனை தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த பெரும் தவறு அது தான். பெருந்தலைவர் காமராஜ் என்ன சொல்லுகிறார்? “நாங்கள் திட்டம் போட்டோம். தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தோம். தேசிய வருமானம் அதிகமாக்கினோம். ஆனால் பலன் எல்லாம் பணக்காரன் கையில் போய் விட்டது.” This is not what Raghavanandam or any other D.M.K. Member has said சொன்னது எல்லாம் பெருந்தலைவர் காமராஜர். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக இருந்தவர். நாகர்கோவில் வெற்றி வீரர். அவரை சொல்லுகிறார். திட்டம் போட்டது உண்மை. லாபம் கிடைத்தது உண்மை. தேசிய வருமானம் அதிகமானதும் உண்மை. எங்கே போச்சு என்பதைக் கண்டுபிடிக்க டாக்டர் மகோலோனபிஸ் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். வருமானம் எங்கே போயிற்று என்று கண்டு பிடிக்க. அவர்கள் கண்டு பிடித்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள், பெரும் பணக்காரர்கள், முதலாளிகள், ஆலை அரசர்கள் இவர்கள் பாக்கட்டில் போய் சேர்ந்தது என்று. அது Industrial revolution ஏற்பட்டதின் விளைவு. ஆனால் இந்த silent revolution, a silent agricultural revolution திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே செய்து கொண்டு இருப்பதைக் கெடுப்பதற்காக மத்திய அரசு சில நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடுகிறது. சென்ட்ரல் பட்ஜெட், மத்திய அரசின் வரி விதிப்பு நியாயமற்றது. Central Government is sabotaging our efforts. மத்திய அரசு சின்னப்பின்னப் படுத்தும் முயற்சியிலே இறங்கி இருக்கிறது. அந்த ஏற்பாட்டைத் தான் செய்து கொண்டு இருக்கிறது மத்திய அரசாங்கம். மொரார்ஜி தேசாய் தென்கோடி மாநிலத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில் நடைபெறும் திட்டங்களை கெடுக்கும் முறையில் நடந்து கொண்டு இருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் முயற்சிகளைத் தவிடு பொடியாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார். இரசாயன உரத்திற்கு 10 சதவிகிதம் வரி போட்டிருக்கிறது மத்திய அரசாங்கம். இது கான்ஸ்டிடியூஷன்படி செல்லுமா என்பது சந்தேகம். செல்வத்திற்கு வரி

5th March 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

போட்டிருக்கிறது. செல்வத்திற்கு வரி போடுகிறார்கள். அது வேறு பிரச்சனை. ஆனால் விவசாய வருமானத்திற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். நாம் விவசாயம் முன்னேற்றுவதற்காக திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த agricultural revolution நடக்குமா என்று கருதுகிறேன். அதைப் பாதிக்கக்கூடிய முறையில் இரசாயன உரத்திற்கு வரி, பம்பு செட்டுக்கு வரி என்று போட்டால் அது என்கே கொண்டு போய் விடும்? இரசாயன உரத்தை இப்போது தான் உபயோகப்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில பேர் உபயோகிக்கலாமா என்று ஆலோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இரசாயன உரத்தின் பயனை அறிந்து அவர்கள் உபயோகிக்க ஆரம்பிக்கின்ற இந்த நிலையில் உரத்திற்கு வரி போட்டால் அது காரியத்தைக் கெடுத்து விடாதா? பம்பு செட்டுக்கு வரி போடலாமா? It will be an

additional burden. Agricultural Wealth Tax 100 ரூபாய்க்கு 50 காசு என்று இருக்கிறது. ஒரு நிலத்தில் கட்டிடம் கட்டி இருந்தால் அதற்கும் வரி. இப்படி அநியாயமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் சொன்னால் தவறு என்று சொல்வார்கள். மண்ணைத் துணை மந்திரியாக இருந்த கிருமதி தாரகேசுவரி சின்னம்

The Budget leaves economic development to chance. Wealth Tax is unconstitutional என்று சொன்னார்கள். பூனாவிற்கு இரயில்வே கான்பரேன்சுக்கு மொரார்ஜி தேசாயுடன் வந்திருந்தார்கள். In any case, it will have disturbing effect on rural structure இந்த வரி விதிப்ப கிராமப்புற அமைப்பை மாற்றி அமைத்து விடும் என்று கூறியுள்ளார்கள். நாம் முன்னேற்றத்திற்காகத் திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டு வரும்போது இப்படி வரி போட்டால் இந்தக் காரியத்திற்கு மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கும். மும்பாகிரியான வரி விதிப்பை காங்கிரஸ்காரர்களே எதிர்த்துக் கொள்கிறார்கள். நாம் ஒரு பாதையிலே சென்று கொண்டு இருக்கும் போது மத்திய அரசு நம்மை ஏற்கப் பாதையிலே அழைத்துச் சென்று கொண்டு இருக்கிறது. உரிமைக்கு நாம் தரல் எழுப்பு கிறோம், உறவுக்கு சைலன்ஸ் நீட்டிக் கொண்டு இருக்கிறோம். நமக்கு மத்திய அரசு தொல்லைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறது. சர்க்கரைக்கு, நாட்டு சர்க்கரைக்கு வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். சர்க்கரைக்கு காம்படிஷன் (Competition) வரக்கூடாது என்று தெற்கு வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். இது சரியா என்று சிந்திக்க வேண்டும். மண்ணெண்ணெய்க்கு வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். தெற்கு வரி போடலாமா? இது நியாயமா? அம்பத்தூரிலே இருந்து கிருவொற்றியர் வரை சென்று பார்த்தால் அங்கே இருக்கிற தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் காலையில் 6½ மணிக்கே வேலைக்கு போக வேண்டும் என்றால் காலை 5 மணிக்கே எழுந்தால் தான் முடியும் ஒன்று நிமிடம் நேரங்கடித்துப் போனால் ½ நாள் வீல் போட்டு விடுவான். அவர்கள் husband and wife சிறிய குடும்பங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறுபொழுது போக்கு கிடையாது. சினிமாவிற்குப் போக முடியாது. அதற்குக் காசு இல்லை. அப்பேர் பட்டவர்கள் சிறு குடும்பங்களில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [5th March 1969]

நடத்திக் கொண்டு இருக்க வேண்டும். விளக்கு வசதி கிடையாது. மண்ணெண்ணெய் விளக்குத் தான் அவர்கள் குடிசைகளில். தப்பித் தவறி விளக்கில் மனைவி காயம் அடைந்து விட்டால் அவளை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்து விட்டு தொழிற்சாலைக்குச் சென்றால் என்ன காரணம் சொன்னாலும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வா என்பார்கள். இப்படி ஆபத்தான நிலையில் மண்ணெண்ணெய் விளக்கை வைத்துக் கொண்டு குடிசையில் வாழ்பவர்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு மண்ணெண்ணெய் கூட கிடைக்க வழி இல்லை. அதற்கும் வரி போட்டு விட்டது மத்திய அரசு.

முன்பு எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் பட்ஜெட்டைப் போட்டு விட்டு டில்லிக்கு காவடி எடுப்பார்கள். நாங்கள் கேட்கிறோம். உரிமையுடன் கேட்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாமிநாதன் அவர்கள் மத்திய அரசைக் கேட்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். கேட்கலாம் என்று நான் சொன்னால் நம்ப மாட்டார்கள். மெயில் பத்திரிகையிலே விளக்கம் எழுதியிருக்கிறது. மெயில் எடிட் டோரியல் 1-3-1969 இதிலே சுட்டிக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

“No new taxes are being levied by the State, and it is only fair that the vast sums of money which the Centre squeezes out of the people through direct and indirect taxes should be made available in substantial part to the States.”

6-50
p.m.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: காவடி எடுப்பது புனிதமானது. அதிலே எந்த விதமான தவறும் இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் காவடி எடுத்தார்கள் என்று கூறினார்கள். அந்தக் காவடிக்கும் இந்தக் கேட்பது என்பதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்பதை தயவு செய்து நண்பர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: கேட்பது என்பது தட்டிக் கேட்பது. காவடி எடுப்பது என்பது கெஞ்சிக் கேட்பது.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு: காவடி எடுப்பது புனிதமானது என்றாலும் பொதுவாக ‘காவடி எடுக்கிறான்’ என்றால் தவறான அர்த்தத்திலே தான் குறிப்பிடப்படுகிறது. மொட்டை அடித்துக் கொள்வது புனிதமானது என்கிறார்கள். ஆனால் வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்றால் மொட்டையடித்து விட்டான் என்று கூறுகிறார்கள். நாமம் போடுவது புனிதமானது என்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவன் வாங்கியதைத் திருப்பித் தரவில்லை ‘நாமம் போட்டு விட்டான்’ என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இப்படி எதற்கும் இரண்டு அர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. கேட்பது என்றால் உரிமையோடு தட்டிக் கேட்பது என்பது தான். காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்றைக்குக் கேட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் உரிமையோடு கேட்கவில்லை. கெஞ்சிக் கேட்டார்கள். இதை ஒப்புக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். அன்றைக்கு நீங்கள் காவடி எடுத்துக் கொண்டு பாதயாத்திரை போனீர்கள். நாங்கள் மொட்டாரிலும், ஏரோபிளேனிலும் சென்று கேட்கிறோம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: இப்படித் திரும்பத்திரும்ப காவடி எடுத்தார்கள் என்று தரக்குறைவாகப் பேசினால், நாங்களும்

5th March 1969] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

ஆளுங்கட்சியைப் பற்றித் தூக்குறைவாகப் பேச வேண்டி வரும். இதை அரசாங்கம் விரும்புகிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : நீங்கள் பாத யாத்திரை போனது தான் எல்லோருக்கும் தெரியுமே.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நீங்களும் தான் டில்லிக்குச் சென்று மந்திரிகளுடன் அறைக்குள் கதவை அடைத்துக் கொண்டு பேசுகிறீர்கள்.

திரு. கே. எஸ். மணி : எந்த மந்திரி யாருடன் அறைக் கதவை மூடிக் கொண்டு பேசினார்கள் என்பதை தயவு செய்து அங்கத்தினர் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : எந்த அமைச்சர் காவடி எடுத்தார் என்பது மூடு மந்திரமாகவே இருக்கும்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : அப்படி ஏதாவது மந்திரி காவடி எடுத்திருந்தால் உங்களுடைய அமைச்சர்கள் உங்களுக்கு வந்து சொல்லியிருப்பார்களே.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, சாதாரணமாக காவடி எடுப்பது என்று சொல்வது எப்படித் தவறானதாகும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மெயில் தலையங்கத்திலே கடன் வாங்கவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, கடன் கொடுக்க வேண்டும், இதற்கு மக்கள் ஆதரவு உண்டு என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. தலைவர் அனுமதியுடன் அதை இந்த அவையில் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். 'it is only fair that the vast sums of money which the Centre squeezes out of the people through direct and indirect taxes should be made available in substantial part to the States.'

நிரம்பக் கொடுக்கணும். என் அபிப்பிராயம் அல்ல.

ஒரு உறுப்பினர் : அது உங்களுக்கு சாதகமான பத்திரிகை.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : No fears. எங்களுடையது அல்ல அந்தத் தலையங்கம்.

"Tamil Nadu has managed its resources with prudence and even now there is no intention of asking the Reserve Bank for an overdraft." அரசாங்கத்தை இப்படி பாராட்டி இருக்கிறார்கள். The people will support the State Government's insistence on financial devolution from the Centre " நிதியமைச்சரையும் அதிகமாகப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசுக்கு அதிக அளவில் மத்திய அரசு கடன் கொடுக்க வேண்டும். மாநில அரசு கேட்பதை மக்கள் ஆதரிப்பர் என்று தலையங்கத்தில் எழுதி இருக்கிறார்கள். மெயில் இதழிலே கடன் கேட்க வேண்டும் என்று எழுதி இருக்கிறது. நண்பர் சாமிநாதன் அவர்கள் கேட்கக் கூடாது என்கிறார்கள். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். break down ஆகிவிடுகிறது என்று. நீங்கள் எங்களிடத்தில்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [5th March 1969]

ஒப்படைக்கிற நேரத்தில் எப்படி ஒப்படைத்தீர்கள்? காயலான் கடையிலே போடுகிற நிலையிலே எங்களிடம் ஒப்படைத்தீர்கள். இந்த அமைச்சரவை ஆட்சிக்கு வந்த உடனே இது சரியில்லை, என்ன செய்ய வேண்டும் என்று யோசனை செய்து மாண்புமிகு டிரான்ஸ்போர்ட் அமைச்சர் அவர்கள் வருவாயை அதிகரிக்கவும், பிரேக்டவுனைக் குறைக்கவும் ஆலோசனைக்கு ஒரு உயர்மட்ட குழு அமைத்தார்கள். வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவது எப்படி, breakdown ஐ குறைப்பது எப்படி என்பதற்காக High Power Committee questionnaire தயாரித்தது. இரண்டு பகுதிகள். Questionnaire ஐ தலைவர் அனுமதியுடன் படித்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதை படித்துப் பார்த்தால் என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பது புரியும்.

A. Working of the Undertaking

1. What are the suggestions the Union has for augmenting the revenues from sale of tickets?

2. What are the suggestions of the Union regarding new sources of revenue for the undertaking?

3. What are the suggestions of the Union for improving the maintenance of vehicles in depots?

4. What are the suggestions of the Union for reducing the number of break-downs of vehicles on line?

5. What are the suggestions of the Union for ensuring that stores drawn for issue to vehicles are actually put into the vehicles and are not misused?

6. What are the suggestions of the Union for reducing the expenditure on (1) High Speed Diesel oil; (2) Batteries; (3) Tyres and Tubes; (4) Spare parts and any other items.

இதற்காக பம்பாய் சென்று B.E.S.T. நிறுவனத்தில் விவரங்களைக் கேட்டறிந்தார்கள். இதைச் சரியாக ஒட்டுவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்தார்கள்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: இரண்டு வருஷம் ஆகிவிட்டது ஒப்படைத்து.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு அண்ணா அவர்களுக்கு புற்று நோய் முன்னாலேயே இருந்தது. திடீரென்று வந்து விடவில்லை. கலைஞர் கருணாநிதியவர்கள் எவ்வளவோ பாடுபட்டு ஆபரேஷன் செய்து அவரைக் காப்பாற்ற முயற்சி செய்தார்கள். அதுபோல இதிலே முன்பே குறைகள் இருந்தன. எங்கள் ஆட்சியிலே வந்துவிடவில்லை. Breakdown க்குக் காரணமே காங்கிரஸ் தான். அதைச் சரிப்படுத்த மாண்புமிகு அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு: இதற்குக் கூட அண்ணா அவர்களின் பெயரை இழுக்க வேண்டுமா?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: எங்கே பார்த்தாலும் சிவப்புக் கொடி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். யார் வேண்டுமானாலும் செங்கொடியை பிடித்துக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள் என்றார்கள்.

5th March 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

திரும்பி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், எங்கே பார்த்தாலும் சிவப்புக்கொடிகளே காணப்படுகின்றன என்றும், இது கழக ஆட்சிதானே அல்லது கம்யூனிஸ்டு ஆட்சியா என்றும் கேட்டார்கள். சிவப்புக் கொடியைப் பார்த்தவுடன் அவர்களுக்கு அந்த எண்ணம் ஏற்படுகின்றது. அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், தொழிலாளர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது தங்களுக்குரிய சிவப்புக்கொடியை ஏந்திவர பயந்துகொண்டு இருந்தார்கள். நான் தொழிற்சங்கங்களில் 1940-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றேன். எந்தத் தொழிற்சங்கத்திற்கும் உள்ள கொடி செங்கொடிதான்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு : ஐ.என்.டி.யூ.சி.-க்கு என்ன கொடி? அது தொழிற் சங்கம் இல்லையா?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : எங்களுடைய தொழிற் சங்கங்களில் கட்சிக்கொடியை சங்கத்தின் கொடியாக வைத்துக் கொள்ளுவதில்லை. கழகத்தைச் சார்ந்த தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, ஹெச்.எம்.எஸ்-ஸாக இருந்தாலும் சரி. ஏ.ஐ.டி.யூ.வி.-யாக இருந்தாலும் சரி, தொழிற்சங்கம் என்றால் அவர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளுவது சிவப்புக்கொடியைத்தான். இன்றைக்கு தொழிலாளர் வாக்கம் என்ன நினைக்கிறது? திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, மக்கள் ஆட்சி வந்து விட்டது, எனவே நமது உரிமைக் குரலை எழுப்பலாம் என்று எண்ணுகின்றது. கொடிகளை ஏந்தலாம், ஊர்வலம் நடத்தலாம், நமது உரிமைகளைத் தட்டிக் கேட்கலாம் என்ற உணர்ச்சி அவர்களுக்கு இன்றைக்கு வந்து இருக்கின்றது. அவர்கள் எண்ணுகின்றார்கள், They feel that the time has come when they can fight for their rights which was denied to them by the previous Government என்று. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தொழிற்சங்கவாதிகள் வாங்கிய அடிகள், பட்ட கொடுமைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. நான்குட பலத்த அடிகளை வாங்கியிருக்கின்றேன். 1960-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் நான் தொழிற்சங்க வாதி என்ற ஒரே காரணத்திற்காக சிறைப்படுத்தப்பட்டேன். கொடுமையான முறைகளில் தாக்கப்பட்டோம். திருப்பி அடிக்கக்கூடாது என்பதற்காக திருப்பித் தாக்கவில்லை. அது எங்களுக்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கற்றுத்தந்த தாரக மந்திரம். இன்றைக்கு அப்படி அல்ல. தொழிலாளர்கள் எண்ணுகின்றார்கள், நமது ஆட்சி வந்து இருக்கின்றது, நமது உரிமைக் குரலை எழுப்பலாம் என்று. அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு இன்றைய கழக ஆட்சியில் பெரும் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது என்பதையே திரும்பி லட்சுமி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்ட சிவப்புக் கொடிகள் காண்பிக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கத் துறையில் பணியாற்றும் என்.ஜி.ஓ.-க்களைப் பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1960-ஆம் ஆண்டில் திரு. ராமுண்ணி மேனன் கமிஷனல் செய்யப்பட்ட சிபாரிசுகள்படிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [5th March 1969]

சம்பள விகிதங்கள்தான் இன்றைக்கும் அமுலில் இருக்கின்றன. அவை கொடுக்கப்பட்டு ஒன்பது ஆண்டுகள் ஆகின்றன. தனியார் துறையில் நாங்கள் ஒப்பந்தம் செய்தால்—தேதி குறிப்பிடாமல் ஒப்பந்தம் செய்தால், இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் சட்டப்படிக்கு அது ஆறு மாதம்தான் செல்லும். தேதி குறிப்பிட்டு இருந்தால் இது அதிக பட்சம் மூன்று ஆண்டுகாலத்திற்குத்தான் அமுலில் இருக்கும். அதற்குமேல் எந்த யூனியனும் ஒப்பந்தம் செய்யாது. அதற்கு மேல் அந்தச் சட்டம் 19/2 படிக்கு அறுபது நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு வேஜ் ஸ்ட்ரக்கரை மாற்றுவதற்கு உரிமை இருக்கின்றது. ஆனால் அரசாங்க ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசுகள் அமலுக்கு வந்து ஒன்பது ஆண்டுகாலம் ஆகின்றது. இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசு செலுத்திவருகின்றது. இப்போது மீண்டும் ஒரு சம்பளக் கமிஷனை அமைத்தால் அதன் பரிந்துரைகளைப் பரிசீலித்து அவற்றை அமலுக்குக் கொண்டுவர இரண்டாண்டுகாலம் ஆகும். எனவே இதைச் செய்ய அரசு முன் வரவேண்டும். பெரும்பாலான அரசு சிப்பந்திகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வர வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். அவர்களுக்கு இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது கூட தோட்ட வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் 40 பேர் வந்தார்கள் என்னிடம். கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக நிரந்தரமாக்கப் படாமல் இருக்கின்றோம் என்று சொல்லிக் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். ஏன் ஐயா, 20 ஆண்டுகளாக அல்லவா இருக்கின்றீர்கள் என்று கேட்டேன். பிறகு அவர்களிடமிருந்து மனுக்களை வாங்கி அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தேன். இப்போது அவர்களைப் ப்ரொவினல்ஷிஸ் பண்ணப்போகிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லிக் கொண்டு போவார்கள்? வாழ்க நமது அரசு, வாழ்க அண்ணா என்றுதான் சொல்லிக்கொண்டு போவார்கள். எனவே அத்தகைய பாராட்டுதல்கள் இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்றால் இதைச் செய்யவேண்டும். எனவே சம்பளக் கமிஷனை அமைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கு இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அரசுக்கு மீண்டும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

7-00
p.m.

The Dravida Munnetra Kazhagam Government is a labour oriented Government and there is no ambiguity about this.

VICE-CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

